

94. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (BRSSVN)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (BRSSVN)

Razlašam Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (BRSSVN), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. decembra 2015.

Št. 003-02-10/2015-8

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE SRBIJE O SODELOVANJU PRI VARSTVU PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI (BRSSVN)

1. člen

Ratificira se Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, sklenjen 20. februarja 2015 v Ljubljani.

2. člen

Besedilo sporazuma se v izvorniku v slovenskem jeziku glasi*:

S P O R A Z U M

med
Vlado Republike Slovenije
in Vlado Republike Srbije
o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi
in drugimi nesrečami

Vlada Republike Slovenije
in
Vlada Republike Srbije
(v nadaljnjem besedilu: pogodbenici)

sta se

v prepričanju o nujnosti sodelovanja pri preprečevanju in lajšanju posledic naravnih in drugih nesreč (v nadaljnjem besedilu nesreče),

ob upoštevanju vloge Evropske unije, Organizacije združenih narodov in drugih mednarodnih organizacij na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami dogovorili:

* Besedilo sporazuma v srbskem in angleškem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo na Ministrstvu za zunanje zadeve.

1. člen**Namen sporazuma**

(1) Ta sporazum ureja okvirne pogoje sodelovanja pri preprečevanju nesreč in zagotavljanju pripravljenosti, prostovoljni medsebojni pomoči ob nesrečah na ozemlju druge pogodbenice in druge oblike medsebojnega sodelovanja.

(2) Sodelovanje med pogodbenicama poteka po načelih vzajemnosti in v okviru zmogljivosti držav pogodbenic.

2. člen**Področja sodelovanja**

(1) Sodelovanje med pogodbenicama poteka predvsem na naslednjih področjih:

(a) izmenjava znanstvenih in tehničnih znanj ter prenos strokovnega znanja in izkušenj o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

(b) izobraževanje in usposabljanje osebja, ki sodeluje pri dejavnostih zaščite in reševanja;

(c) razvoj in proizvodnja zaščitne in reševalne opreme;

(d) medsebojno obveščanje o nevarnosti nesreč in njihovih posledicah;

(e) pomoč ob naravnih in drugih nesrečah pri zaščiti in reševanju ter lažšanju in odpravljanju njihovih posledic.

(2) Za izvajanje tega sporazuma in uresničevanje sodelovanja na področjih iz prejšnjega odstavka lahko pogodbenici skleneta izvedbene dogovore.

(3) Pogodbenici spodbujata sodelovanje med državnimi organi, vladnimi in nevladnimi institucijami ter organizacijami, ki so dejavne na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

3. člen**Pomen izrazov**

Izrazi, uporabljeni v tem sporazumu, pomenijo:

a) "naravne in druge nesreče" so nesreče, ki jih povzročijo naravne sile, industrijska dejavnost ali človek s svojo dejavnostjo, razen vojne, ki ogrozijo življenje, premoženje in okolje ter bistveno poslabšajo življenjske razmere;

b) "podatki in informacije o nevarnostih" so podatki in informacije o naravnih in drugih nesrečah, katerih namen je zgodnje obveščanje o pretečih nevarnostih ter izvajanje zaščitnih in drugih ukrepov pri zagotavljanju varnosti ljudi, premoženja in okolja;

c) "reševanje in pomoč ob nesrečah" so dejavnosti vseh reševalnih sil in sredstev, katerih namen je neposredno in posredno lažšanje ter odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč;

d) "reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki" so ustrezno usposobljene in opremljene skupine in osebe, ki jih država pošiljateljica določi za nudenje pomoči;

e) "zaščitna in reševalna ter druga oprema" so sredstva za osebno in skupinsko zaščito, vključno z zdravili in medicinskimi pripomočki, reševalna oprema, prevozna sredstva (vozila, plovila in zrakoplovi) ter tehnična in druga sredstva, ki jih uporabljajo reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki nudijo pomoč;

f) "človekoljubna pomoč" so živila, pitna voda, zdravila, medicinski pripomočki in drugo blago, namenjeno brezplačni razdelitvi prizadetemu ali ogroženemu prebivalstvu kot pomoč pri lažšanju posledic nesreč;

g) "država prejemnica" je pogodbenica, katere pristojni organi zaprosijo drugo pogodbenico za pomoč ob nesreči;

h) "država pošiljateljica" je pogodbenica, katere pristojni organi ugodijo prošnji druge pogodbenice za pomoč;

i) "država tranzita" je država, po ozemlju katere poteka prehod enot za reševanje, posameznih strokovnjakov in opreme za potrebe pogodbenic.

4. člen**Pristojna organa**

(1) Organa, pristojna za izvajanje tega sporazuma, sta:
– v Republiki Sloveniji: Ministrstvo za obrambo – Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje;

– v Republiki Srbiji: Ministrstvo za notranje zadeve – Sektor za izredne razmere.

(2) Pristojna organa se za učinkovito izvajanje tega sporazuma sestajata po potrebi.

(3) Pri izvajanju tega sporazuma sta pristojna organa pooblaščenata za vzpostavitev neposrednih stikov in povezav. V zvezi s tem pristojna organa izmenjata naslove ter podatke o telekomunikacijskih povezavah (telefon, telefaks in elektronska pošta) in osebah za stike.

(4) Pogodbenici se pisno obvestita o naknadnih spremembah pristojnih organov in njihovih naslovov, telekomunikacijskih povezav in oseb za stike najpozneje v 30 dneh od spremembe.

5. člen**Sodelovanje med človekoljubnimi organizacijami**

Pogodbenici spodbujata sodelovanje med njunimi človekoljubnimi organizacijami na področju varstva pred nesrečami.

6. člen**Izmenjava znanja in izkušenj**

(1) Pogodbenici se zaradi predvidevanja in odpravljanja posledic nesreč ter učinkovitejše zaščite in reševanja obveščata o znanstvenih in tehničnih ugotovitvah in izkušnjah ter zagotavljata izmenjavo in prenos strokovnega znanja in izkušenj s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Pogodbenici si izmenjujeta informacije o veljavnem notranjem pravu na področju varstva pred nesrečami.

(3) Pogodbenici si prav tako prizadevata za učinkovito uporabo izsledkov in ugotovitev znanstvenega in tehničnega sodelovanja o varstvu pred nesrečami pri gospodarskem in drugem sodelovanju.

7. člen**Izobraževanje in usposabljanje**

Pogodbenici spodbujata medsebojno sodelovanje pri izobraževanju in usposabljanju osebja, ki sodeluje pri dejavnostih zaščite in reševanja, in sicer z:

a) vzpostavljanjem neposrednih povezav in sodelovanja med izobraževalnimi organizacijami ter izmenjavo predavateljev, inštruktorjev in drugih strokovnjakov;

b) organiziranjem izobraževanja in usposabljanja osebja;

c) izmenjavo izobraževalnega in učnega gradiva in sredstev ter izkušenj, pridobljenih med dejavnostmi zaščite in reševanja;

d) organiziranjem skupnih vaj na področju zaščite in reševanja.

8. člen**Razvoj in proizvodnja zaščitne in reševalne opreme**

Pogodbenici spodbujata sodelovanje med vladnimi institucijami in gospodarskimi subjekti na področju tehnološkega razvoja in proizvodnje zaščitne in reševalne opreme.

9. člen**Obveščanje o nevarnostih in nesrečah**

(1) Pristojna organa pogodbenic se obveščata o nevarnostih in nesrečah, ki lahko ogrozijo ali prizadenejo katero od pogodbenic.

(2) Obvestilo o nevarnosti ali nesreči vsebuje: opis nevarnosti ali nesreče, podatke o kraju, času, obsegu in posledicah nesreče ter sprejetih zaščitnih ukrepih.

(3) Pristojna organa pogodbenic se ob nesreči obvestita tudi o potrebni in razpoložljivi pomoči ter o možnostih in oblikah dajanja pomoči.

(4) Obvestilo o nevarnosti ali nesreči se lahko sporoči pisno ali ustno v jezikih pogodbenic. Ustno obvestilo je treba pisno potrditi.

(5) Za lažjo izmenjavo informacij o nevarnih vremenskih in hidroloških razmerah se lahko vzpostavi neposredna povezava med za to področje pristojnimi organi pogodbenic.

10. člen

Nudenje pomoči

(1) Pristojni organ pogodbenice, ki jo je prizadela nesreča, lahko zaprosi za pomoč pristojni organ druge pogodbenice. Pomoč lahko vključuje reševalne ekipe in posamezne strokovnjake, zaščitno in reševalno opremo ter človekoljubno pomoč.

(2) Zaposilo za pomoč iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati: podatke o vrsti in obsegu potrebne pomoči ter o organih in osebah, s katerimi se vzpostavi stik in so odgovorne za sprejem posamezne vrste pomoči, ter predlog o oblikah dajanja pomoči.

(3) Zaposilo za človekoljubno pomoč v obliki zdravil in medicinskih pripomočkov mora vsebovati poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena tudi seznam vseh potrebnih dokumentov, ki jih za zdravila in medicinske pripomočke ob prehodu svoje meje zahteva država prejemnica.

(4) Pomoč se nudi v skladu s predpisi pogodbenic.

11. člen

Prestop državne meje in bivanje na ozemlju druge pogodbenice

(1) Zaradi hitrejšega in učinkovitejšega zagotavljanja pomoči pri zaščiti in reševanju ter odpravljanju posledic nesreč pogodbenici reševalnim ekipam in posameznim strokovnjakom, ki nudijo pomoč, zagotovita poenostavljeni postopek za prestop državne meje.

(2) O času in kraju prestopa državne meje, načinu prihoda in odhoda ter času bivanja reševalnih ekip in posameznih strokovnjakov, ki nudijo pomoč, na ozemlju druge pogodbenice se dogovorita pristojna organa.

(3) Reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki nudijo pomoč, morajo imeti ustrezne dokumente, ki so jih izdali pristojni organi države pošiljateljice in dokazujejo njihovo identiteto.

(4) Reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki nudijo pomoč, imajo na ozemlju druge pogodbenice pravico nositi svojo uniformo.

(5) Na ozemlje druge pogodbenice ni dovoljeno vnašati orožja, streliva in eksplozivnih sredstev.

(6) Pogodbenici zagotavljata izvajanje tega člena tudi, kadar je ena od njiju država tranzita. Pristojna organa pogodbenic se v najkrajšem možnem času obvestita o tranzitnih zahtevah, opredelita izvedbene postopke in po potrebi reševalnim ekipam in posameznim strokovnjakom med tranzitom zagotovita uradno spremstvo.

12. člen

Začasni uvoz in izvoz zaščitne in reševalne ter druge opreme

(1) Ob nesrečah pogodbenici poenostavita postopke v zvezi z začasnim uvozom, izvozom in prevozom zaščitne in reševalne ter druge opreme preko državne meje. Pri prestopu državne meje morata vodja reševalne ekipe in posamezni strokovnjak pristojnemu organu države prejemnice predložiti seznam zaščitne in reševalne ter druge opreme.

(2) Reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki nudijo pomoč, lahko preko državne meje prenesejo le zaščitno in

reševalno ter drugo opremo, ki je potrebna za njihovo oskrbo in delovanje.

(3) Za uvoz in izvoz zaščitne in reševalne ter druge opreme ob začasnem uvozu in izvozu ne veljajo mednarodne prepovedi in omejitve, ki veljajo za uvoz in izvoz blaga v blagovnem prometu. Če se zaščitna in reševalna ter druga oprema ne porabi, jo je treba vrniti državi pošiljateljici. Če zaščitna in reševalna ter druga oprema ostane v državi prejemnici kot pomoč, je treba vrsto, količino in lokacijo opreme sporočiti pristojnemu organu države prejemnice. Ta organ o tem obvesti pristojne carinske organe. V tem primeru veljajo predpisi države prejemnice.

(4) Določbe tretjega odstavka tega člena veljajo tudi za uvoz zdravil, ki vsebujejo narkotike in psihotropne snovi, v državo prejemnico, in tudi za vračilo neporabljenih količin teh zdravil pošiljateljici. Uvoz in izvoz narkotikov in psihotropnih snovi v okviru mednarodnih sporazumov se ne štejeta za uvoz in izvoz blaga v zunanji trgovini. Zdravila, ki vsebujejo narkotike in psihotropne snovi, se lahko uvozijo le v količini, potrebni za nujno medicinsko pomoč, in se uporabljajo le pod nadzorom ustrezno usposobljenega zdravstvenega osebja v skladu s predpisi države pošiljateljice.

(5) Pogodbenici poenostavita postopke v zvezi z začasnim uvozom, izvozom in prevozom zaščitne in reševalne ter druge opreme preko državne meje za izvajanje skupnih izobraževanj in usposabljanj na področju zaščite in reševanja iz 7. člena tega sporazuma.

13. člen

Uporaba zrakoplovov in plovil

(1) Zrakoplovi in plovila se lahko uporabljajo za nujni prevoz reševalnih ekip ali posameznih strokovnjakov, ki nudijo pomoč, zaščitne in reševalne ter druge opreme, in za druge vrste pomoči v skladu s tem sporazumom.

(2) O nudenju pomoči ter uporabi zrakoplovov in plovil pri zaščiti in reševanju je treba nemudoma obvestiti pristojni organ države prejemnice in mu sporočiti natančne podatke o vrsti in oznakah zrakoplovov ali plovil, njihovih posadkah, tovoru in druge potrebne podatke. Čas, predvideno smer letenja ali plovbe ter kraj pristanka določi država prejemnica.

(3) Za posadke zrakoplovov in plovil in za reševalne ekipe ter posamezne strokovnjake, ki nudijo pomoč, se smiselno uporabljajo določbe 11. člena tega sporazuma v zvezi s prestopom državne meje. Za zrakoplove in plovila, prepeljana zaščitno in reševalno opremo ter sredstva pomoči se uporabljajo določbe 12. člena tega sporazuma.

(4) Pri uporabi zrakoplovov veljajo predpisi pogodbenic, ki urejajo letenje zrakoplovov. Vsak načrt leta mora vsebovati potrebne podatke, ki se nanašajo na načrtovani let ali na del leta zrakoplova. Te podatke je treba poslati enotam službe zračnega prometa. Za pogodbenici so obvezni standardi in smernice Mednarodne organizacije za civilno letalstvo.

(5) Pri uporabi plovil veljajo predpisi pogodbenic s področja plovbe po celinskih vodah ter mednarodni predpisi in standardi.

14. člen

Uporaba vojaških zrakoplovov in vojaških plovil

Uporaba vojaških zrakoplovov in vojaških plovil za namene tega sporazuma je dovoljena le v soglasju z državo prejemnico.

15. člen

Pristojnost za vodenje

(1) Za vodenje reševalnih akcij in nudenje pomoči so v vseh primerih pristojni organi države prejemnice.

(2) Organi iz prvega odstavka tega člena zaupajo naloge izključno vodjem reševalnih ekip in posameznim strokovnja-

kom države pošiljateljice, ti pa svoje podrejene seznanijo s podrobnostmi izvajanja.

16. člen

Zaščita in pomoč pri delu reševalnih ekip in posameznih strokovnjakov

Organi države prejemnice zagotovijo reševalnim ekipam in posameznim strokovnjakom države pošiljateljice, ki opravljajo naloge reševanja in nudenja pomoči, nujno medicinsko oskrbo, ustrezno zaščito in pomoč.

17. člen

Stroški pomoči

(1) Država pošiljateljica nima pravice od države prejemnice zahtevati povračila stroškov za dano pomoč. To velja tudi za stroške, ki bi nastali zaradi uporabe, poškodbe ali izgube zaščitne in reševalne ter druge opreme, vključno s prevoznimi sredstvi.

(2) Stroške pomoči, ki jo dajejo pravne ali fizične osebe prek države pošiljateljice, krije država prejemnica. To pomoč mora država prejemnica neposredno zahtevati in se strinjati z nadomestitvijo stroškov za dano pomoč.

(3) Prevozna sredstva, ki se uporabljajo pri izvajanju pomoči, so oproščena plačila za uporabo prometne infrastrukture in morebitnih dajatev ali drugih prispevkov.

(4) Če reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki nudijo pomoč, porabijo zaloge, ki so jih pripeljali s seboj, stroške za njihovo oskrbo, nastanitev in potrebne zaloge do zaključka izvajanja pomoči krije država prejemnica. Po potrebi se jim zagotovita ustrezna logistična podpora in zdravstvena oskrba.

(5) Reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki nudijo pomoč, morajo biti še pred prihodom na ozemlje države prejemnice ustrezno zdravstveno zavarovani za kritje morebitnih stroškov zdravljenja.

18. člen

Nadomestila in odškodnine

(1) Pogodbenici se odpovedujeta vsem zahtevkom za nadomestilo škode na zaščitni in reševalni ter drugi opremi, če je škodo povzročila reševalna ekipa ali posamezni strokovnjak, ki nudi pomoč pri opravljanju nalog reševanja in pomoči po tem sporazumu, in škoda ni bila povzročena namerno.

(2) Pogodbenici se odpovedujeta vsem pravicam do nadomestila v primeru telesne poškodbe, trajnih posledic za zdravje ali smrti udeleženca v reševalni akciji, če se to zgodi med opravljanjem nalog reševanja po tem sporazumu, razen če to ni bilo povzročeno namerno.

(3) Če je bila pri opravljanju nalog iz tega sporazuma povzročena škoda tretji osebi, prevzame odgovornost država prejemnica, kakor če bi to škodo povzročile njene reševalne ekipe in posamezni strokovnjaki, ki zagotavljajo pomoč, razen če niso reševalne ekipe ali posamezni strokovnjaki države pošiljateljice, ki nudijo pomoč, škode povzročili namerno.

(4) Odškodninska odgovornost, določena v prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, nastane ob prihodu na ozemlje ali v zračni prostor države prejemnice in traja do zapustitve njenega ozemlja ali zračnega prostora.

(5) Pogodbenici izvajata določbe tega člena tudi, kadar sta državi tranzita.

19. člen

Uporaba informacijsko-komunikacijskih sredstev

(1) Pristojni organi pogodbenic zagotovijo informacijsko-komunikacijske povezave, zlasti telefonske, radijske in druge zveze, z reševalnimi ekipami in posameznimi strokovnjaki, ki nudijo pomoč, v skladu s tem sporazumom, ob upoštevanju mednarodno dogovorjenih pravil komuniciranja. Pristojni organi pogodbenic zagotavljajo tudi dostop do svetovnega spleta.

(2) Pogodbenici si izmenjata sezname radijskih frekvenc, ki jih je za potrebe komuniciranja dovoljeno uporabljati na njunem ozemlju, ob predhodni pridobitvi radijskih dovoljenj.

20. člen

Začetek veljavnosti

(1) Ta sporazum se sklene za nedoločen čas.

(2) Ta sporazum začne veljati z dnem prejema zadnjega uradnega obvestila pogodbenic, da so izpolnjeni notranjepravni pogoji, potrebni za začetek njegove veljavnosti.

21. člen

Vpliv tega sporazuma na druge sporazume

Ta sporazum ne posega v pravice in obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz drugih mednarodnih sporazumov.

22. člen

Reševanje sporov

Pogodbenici spore v zvezi z razlago ali izvajanjem tega sporazuma rešujeta izključno s posvetovanji in pogajaji.

23. člen

Spremembe

(1) Sporazum lahko pogodbenici spremenita s podpisom ločenega protokola, ki začne veljati v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega sporazuma.

(2) Pisna obvestila pogodbenic o spremembah podatkov pristojnih organov in njihovih naslovov, telekomunikacijskih povezav in oseb za stike ne štejejo za spremembo tega sporazuma.

24. člen

Prenehanje veljavnosti

(1) Vsaka pogodbenica ima pravico pisno po diplomatski poti odpovedati sporazum. Sporazum preneha veljati tri mesece od dneva prejema uradnega obvestila o njegovi odpovedi.

(2) Prenehanje veljavnosti tega sporazuma ne vpliva na obveznosti glede njegovega izvajanja, ki na dan prenehanja veljavnosti še trajajo.

Podpisano v Ljubljani 20. februarja 2015 v dveh izvornikih v slovenskem, srbskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi ali uporabi določb tega sporazuma prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije:
Janko Veber l.r.

Za Vlado
Republike Srbije:
Bratislav Gašić l.r.

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi ministrstvo, pristojno za obrambo.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 212-07/15-5/13

Ljubljana, dne 15. decembra 2015

EPA 346-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

95. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga (BXKMCP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga (BXKMCP)**

Razglašam Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga (BXKMCP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. decembra 2015.

Št. 003-02-10/2015-7

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE KOSOVO O MEDNARODNEM CESTNEM PREVOZU POTNIKOV IN BLAGA (BXKMCP)**

1. člen

Ratificira se Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga, podpisan 26. junija 2013 v Ljubljani.

2. člen

Besedilo sporazuma se v izvorniku v angleškem in prevodu v slovenskem jeziku glasi:

A G R E E M E N T**BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF SLOVENIA AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOSOVO
ON INTERNATIONAL ROAD TRANSPORT OF
PASSENGERS AND GOODS**

The Government of the Republic of Slovenia and the Government of the Republic of Kosovo, hereinafter referred to as the Contracting Parties;

Anxious to establish to the development of trade and economic relations between two countries;

Determined to promote cooperation in international transport within the framework of the market economy;

Concerned about the protection of the environment and people, the rational consumption of energy, road safety and the improvement of drivers working conditions;

Aiming towards the development of transport intermodality;

Recognizing the mutual interest and advantage of an agreement on international road transport;

Have agreed as follows:

I. GENERAL PROVISIONS**Article 1****Scope of application**

1. The present Agreement regulates the international transport of passengers and goods by road performed by transport operators established in the territory of a Contracting Party by means of vehicles registered in that territory, with the points of departure in the territory of one Contracting Party and destination in the other Contracting Party or in transit through territory of one of the Contracting Party.

S P O R A Z U M**MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE
IN VLADO REPUBLIKE KOSOVO
O MEDNARODNEM CESTNEM PREVOZU
POTNIKOV IN BLAGA**

Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Kosovo (v nadaljnjem besedilu: pogodbenici) sta se

v želji prispevati k razvoju trgovinskih in gospodarskih odnosov med državama,

odločeni spodbujati sodelovanje v mednarodnem prevozu v okviru tržnega gospodarstva,

v skrbi za varstvo okolja in ljudi, smotrno uporabo energije, varnost v cestnem prometu in izboljšanje delovnih razmer voznikov,

v prizadevanju za razvoj različnih načinov prevoza ter

ob priznavanju skupnih interesov in koristi od sporazuma o mednarodnem cestnem prevozu sporazumeli:

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen****Področje uporabe**

1. Sporazum ureja mednarodni cestni prevoz potnikov in blaga, ki ga opravljajo prevozniki s sedežem podjetja na ozemlju ene od pogodbenic z vozili, registriranimi na tem ozemlju, med odhodnim krajem na ozemlju ene pogodbenice in namembnim krajem na ozemlju druge pogodbenice ali tranzitno čez njuni ozemlji.

2. This Agreement does not affect the rights and obligations arising from the other international commitments of the two Contracting Parties, nor does it affect the regulations of the European Union and the international agreements between/the European Union and non-member States.

Article 2 Definitions

In this Agreement some terms have the following meaning:

1. "Transport Operator" means any natural or legal person authorized to perform the international carriage of passenger and goods by road, in accordance with regulations of a Contracting Party on which territory it is established.

2. "Vehicle" means a motor vehicle or a combination of vehicles, registered in the territory of one of the Contracting Parties and by virtue of its construction and equipment intended for the international transport of passengers or goods by road, at the disposal of transport operator through being its own property or through a hiring or leasing contract.

3. "Bus" means a vehicle registered in the territory of one of the Contracting Parties and by virtue of construction and equipment suitable and intended for the transport of passengers and which has, in addition to the driver's seat, more than eight sitting places.

4. "Transport" means the operations of a vehicle, either laden or unladen, including the transport of vehicles by train or boat for a part of the journey.

5. "Cabotage" means the transport of passengers or goods between some points within the territory of one Contracting Party carried out by a transport operator of the other Contracting Party.

6. "Combined Transport" means the transport of goods whereby the lorry, trailer, semi-trailer, swap body or container, with or without tractor, use the road for the initial or terminal leg of the journey, which is as short as possible, and travel by rail, waterway or sea for the major part of the journey.

7. "Territory of a Contracting Party" means respectively the territory of Republic of Slovenia and the territory of Republic of Kosovo.

8. "Country of establishment" means the territory of the Contracting Party within which the transport operator is established and in which the vehicle is registered.

9. "Host country" means the territory of a Contracting Party in which the transport operator is operating without its vehicle being registered there and without the transport operator being established there.

10. "Regular passenger service" means a service which carries passengers over a specified route, according to a timetable and price list set and published in advance. The regular passenger service is intended for everyone under the same conditions, with passengers picked up and set down at predetermined stopping points.

11. "Shuttle service" means a service whereby, by means of repeated outward and return journeys, previously organized groups of passengers are carried from a single place of departure to a single destination. The place of departure and the place of destination respectively mean the place where the journey begins and the place where the journey ends, together with, in each case, the surrounding locality within a 50 km radius. Each group consists of the passengers who travel together and return to the place of departure on a later journey. The service as a shuttle service is not affected by the fact that some passengers make the return journey with another group. The first return journey and the last outward journey in a series of shuttle services are made unladen.

12. "Occasional service" means a service falling neither within the definition of a regular passenger service nor within the definition of a shuttle service, where frequency or number of services does not affect their classification as an occasional service.

2. Ta sporazum ne posega v pravice in obveznosti, ki izhajajo iz drugih mednarodnih zavez pogodbenic, pa tudi ne v predpise Evropske unije in mednarodne sporazume med Evropsko unijo in državami nečlanicami.

2. člen Pomen izrazov

Izrazi v tem sporazumu pomenijo:

1. »prevoznik« je katera koli fizična ali pravna oseba, ki je pooblaščen za mednarodni cestni prevoz potnikov in blaga v skladu s predpisi pogodbenice, na ozemlju katere ima sedež podjetja;

2. »vozilo« je motorno vozilo ali kombinacija vozil, ki je registrirano na ozemlju ene pogodbenice ter je po svoji konstrukciji in opremljenosti namenjeno mednarodnemu cestnemu prevozu potnikov ali blaga, pri čemer prevoznik z njim razpolaga kot z lastnino oziroma na podlagi najemne ali zakupne pogodbe;

3. »avtobus« je vozilo, ki je registrirano na ozemlju ene pogodbenice in je po svoji konstrukciji in opremljenosti primerno in predvideno za prevoz potnikov ter ima poleg voznikovega sedeža več kakor osem potniških sedežev;

4. »prevoz« je vožnja s polnim ali praznim vozilom, tudi če se vozilo del poti prevaža z vlakom ali ladjo;

5. »kabotaža« je prevoz potnikov ali blaga, ki ga prevoznik ene pogodbenice opravlja med posameznimi kraji na ozemlju druge pogodbenice;

6. »kombinirani prevoz« je prevoz blaga, pri katerem tovornjak, priklopnik, polpriklopnik, zamenljivo tovarišče ali zabojnik z vlečnim vozilom ali brez njega uporabljajo cesto kot začetni in končni del poti, ki je čim krajši, večji del poti pa se prevažajo po železnici, celinskih plovniških poteh ali morju;

7. »ozemlje pogodbenice« je ozemlje Republike Slovenije oziroma ozemlje Republike Kosovo;

8. »država sedeža podjetja« je ozemlje pogodbenice, na katerem ima prevoznik sedež podjetja in na katerem je vozilo registrirano;

9. »država gostiteljica« je ozemlje pogodbenice, na katerem prevoznik opravlja prevoz, ne da bi imel na njem registrirano vozilo in sedež podjetja;

10. »linijski prevoz potnikov« je prevoz potnikov na določeni progi po vnaprej določenem in objavljenem voznem redu in ceniku. Namenjen je vsem pod enakimi pogoji, pri čemer potniki vstopajo ali izstopajo na vnaprej določenih postajališčih;

11. »izmenični prevoz« je prevoz, pri katerem se vnaprej oblikovane skupine potnikov prevažajo z več vožnjami tja in nazaj iz istega odhodnega kraja v isti namembni kraj. Odhodni oziroma namembni kraj pomeni kraj, v katerem se vožnja začne, oziroma kraj, v katerem se vožnja konča, pri čemer so obakrat vključeni okoliški kraji v polmeru 50 km. Vsaka skupina je sestavljena iz potnikov, ki potujejo skupaj in se vrnejo v odhodni kraj s poznejšim prevozom. Na izmenični prevoz ne vpliva, da se nekateri potniki pri povratni vožnji priključijo drugi skupini. V nizu izmeničnih voženj se prva povratna vožnja v odhodni kraj in zadnja vožnja v namembni kraj opravita s praznim vozilom;

12. »občasni prevoz« je prevoz, ki ni opredeljen niti kot linijski prevoz potnikov niti kot izmenični prevoz, pri čemer pogostost ali število prevozov ne vpliva na njihovo uvrstitev v občasni prevoz;

13. "Control document" means the waybill which includes the data on the vehicle, transport operator, driving personnel, type of carriage, itinerary and passengers.

13. »kontrolni dokument« je spremnica, ki vsebuje podatke o vozilu, prevozniku, voznem osebju, vrsti prevoza, potovalnem načrtu in potnikih.

II. PASSENGER TRANSPORT

Article 3

Regular passenger services

1. Regular passenger services operated by bus shall be subject to a system of authorizations issued by the competent authority in the country of departure, destination and transit.

2. The authorization application referred to in the first paragraph of this Article should be made to the competent authority in the country of establishment of the transport operator. If the competent authority of the country of establishment approves the application, the application is communicated to the competent authority of the host country.

The Joint Committee set up under Article 14 hereof decides on the form the application for authorization takes and the supporting documents required, as well as on environmental, safety and other conditions for the issue of an authorization.

3. The authorization referred to in the first paragraph of this Article is issued by joint agreement by the competent authorities of the Contracting Parties. The decision to grant authorization or refuse an application should be taken by the competent authorities of the Contracting Parties within a period of 90 days from the day of receipt of the application for authorization from the competent authority of the Country of establishment, if there are no unpredictable circumstances.

In the event of unpredictable circumstance, this deadline may be changed on which the competent authorities keep each other informed. The authorization referred to in the first paragraph of this Article is valid for a maximum of five years. It sets out the operating conditions for the performance of regular passenger services.

4. Changes in operating conditions and the cancellation of the service are decided according to the procedure set out in paragraphs 2 and 3 of this Article. If there is no longer any demand for the service, the operator can cancel it informing competent authorities which issued the permits and customers as well, within the period fixed by the Joint Committee from the Article 14 of this Agreement.

Article 4

Occasional and shuttle services

1. The occasional services and shuttle services operated by buses are subject to a system of authorizations or permits issued by the competent authority in the country of departure, destination and transit.

2. As an exception to the provision of the paragraph 1 of this Article, the services listed below are exempt from any authorization or permit system in the territory of the Contracting Parties:

2.1 closed-door tours whereby the same bus is used to carry the same group of passengers throughout the journey and to bring them back to the place of departure, in the country where the transport operator is established;

2.2 services carrying passengers from the place of departure in the territory of the Country of establishment of the transport operator to the destination and making the return journey unladen;

2.3 services which make the outward journey unladen and the return journey laden, provided that the passengers:

a) constitute a group formed under a contract of transport entered into before their arrival in the territory of the host country where they are previously picked up and carried into the territory of the country of establishment.

b) have been previously brought by the same transport operator in the territory of the Contracting Party where they are picked up again and carried into the territory of the country of establishment.

II. PREVOZ POTNIKOV

3. člen

Linijski prevoz

1. Za linijski avtobusni prevoz potnikov velja sistem dovoljenj, ki jih izda pristojni organ države odhoda, namembnega kraja in tranzita.

2. Vlogo za dovoljenje iz prvega odstavka tega člena je treba predložiti pristojnemu organu države, v kateri ima prevoznik sedež podjetja. Če pristojni organ države sedeža tega podjetja vlogo odobri, se vloga pošlje pristojnemu organu države gostiteljice.

O obliki vloge za dovoljenje in zahtevanih dokazilih ter okoljskih, varnostnih in drugih pogojih za izdajo dovoljenja odloča skupni odbor, ustanovljen na podlagi 14. člena tega sporazuma.

3. Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izdasta na podlagi skupnega dogovora pristojna organa pogodbenic. Razen ob nepredvidljivih okoliščinah odločitev o odobritvi ali zavrnitvi dovoljenja pristojna organa pogodbenic sprejmeta v 90 dneh po dnevu prejema vloge za dovoljenje, ki jo pošlje pristojni organ države sedeža podjetja.

Ob nepredvidljivih okoliščinah se lahko ta rok spremeni, o čemer se pristojna organa medsebojno obvestita. Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena velja največ pet let. V njem so določeni pogoji opravljanja linijskega prevoza potnikov.

4. O spremembah pogojev opravljanja prevoza in ukinitvi linije se odloča po postopku iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Če po liniji ni več povpraševanja, jo prevoznik lahko ukine, o čemer obvesti pristojna organa, ki sta dovoljenji izdala, in stranke v roku, ki ga določi skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma.

4. člen

Občasni in izmenični prevoz

1. Za občasni in izmenični avtobusni prevoz velja sistem dovoljenj ali dovolilnic, ki jih izda pristojni organ države odhoda, namembnega kraja in tranzita.

2. Kot izjema glede na prvi odstavek tega člena so iz sistema dovoljenj ali dovolilnic na ozemlju pogodbenic izvzeti ti prevozi:

2.1 krožne vožnje zaprtih vrat, pri katerih se isto vozilo uporablja za prevoz iste skupine potnikov ves čas potovanja in jo tudi pripelje nazaj v odhodni kraj v državi, v kateri ima prevoznik sedež podjetja;

2.2 prevozi potnikov od odhodnega kraja na ozemlju države sedeža podjetja prevoznika do namembnega kraja in vrnitev s praznim vozilom;

2.3 prevozi s praznim vozilom v namembni kraj in vrnitev s polnim vozilom pod pogojem,

a) da so potniki skupina na podlagi pogodbe o prevozu, sklenjene pred prihodom na ozemlje države gostiteljice, kjer jih je prevoznik predhodno prevzel in jih prepeljal na ozemlje države, v kateri ima sedež podjetja;

b) da potnike prej pripelje isti prevoznik na ozemlje pogodbenice, kjer jih spet prevzame in odpelje na ozemlje države, v kateri ima sedež podjetja;

c) have been invited to travel into the territory of the country of establishment of the transport operator, the cost of transport being borne by the person issuing the invitation.

2.4 unladen run by bus sent to replace a bus which has broken down.

3. The Joint Committee set up under Article 14 hereof may extend the authorisation or permit exemption to other categories of occasional services and shuttle services.

4. The picking up and landing of passengers during the journey referred to in the second paragraph of this Article is not permitted unless special authorisation is granted by the competent authority of the host country.

5. The authorization or permit application referred to in the first paragraph of this Article should be made to the competent authority in the country of establishment of the transport operator. If the competent authority of the country of establishment approves the application, the application is communicated to the competent authority of the host country.

6. The Joint Committee set up under Article 14 hereof decides on the form that the authorization or permit application takes and other supporting documents required. The competent authorities of the Contracting Parties issue the authorisation referred to in the first paragraph of this Article within a period of one month from the day of submission of the application by the competent authority of the Other Contracting Party. This deadline may be changed in the event of unanticipated circumstances, of which the competent authorities keep each other informed.

7. While performing the services referred to in the second and fourth paragraphs of this Article the transport operator is required to keep a control document in the vehicle. The conditions of use and the content of the control document are laid down by the Joint Committee referred to in Article 14 hereof.

Article 5

Provisions Common to passenger services

1. The transport authorizations and permits referred to in Articles 3 and 4 hereof are personal and not transferable to other transport operators.

2. The running of cabotage services is prohibited. Local trips organized solely for a group of passengers brought to that location by the same transport operator are not deemed to be cabotage services provided that they are entered on the control document.

III. GOODS TRANSPORT

Article 6

Permit system

1. Transport operators established in the territory of a Contracting Party, under the system of permits, undertake in the territory of the other Contracting Party;

1) transport between the territories of the two Contracting Parties;

2) transport between a point in the territory of the other Contracting Party and a point in the territory of a third State.

2. Cabotage is only permitted with the special authorization of the competent authority of the host country.

Article 7

Transport exempted from permit requirements

1. As an exception to the provisions of Article 6 hereof, the following categories of transport are exempted from permit requirements:

1) Transport by vehicles whose Total Permissible Laden Weight, including trailers, does not exceed 6 tonnes, or when the permitted payload, including trailers, does not exceed 3.5 tonnes.

2) Occasional transport to or from airports in cases where regular air services are diverted.

c) da so bili potniki povabljeni na potovanje na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež podjetja, pri čemer stroške prevoza poravnava oseba, ki jih je povabila;

2.4 vožnje s praznim vozilom zaradi nadomestitve pokvarjenega vozila.

3. Skupni odbor, ustanovljen na podlagi 14. člena tega sporazuma, lahko razširi izjeme glede dovoljenj ali dovolilnic za druge vrste občasnega in izmeničnega prevoza.

4. Prezem in izstop potnikov med prevozom iz drugega odstavka tega člena nista dovoljena, razen če pristojni organ države gostiteljice ne izda posebnega dovoljenja.

5. Vlogo za dovoljenje ali dovolilnico iz prvega odstavka tega člena je treba predložiti pristojnemu organu države, v kateri ima prevoznik sedež podjetja. Če pristojni organ države sedeža podjetja vlogo odobri, se vloga pošlje pristojnemu organu države gostiteljice.

6. O obliki vloge za dovoljenje ali dovolilnico in zahtevanih dokazilih odloča skupni odbor, ustanovljen na podlagi 14. člena tega sporazuma. Pristojni organ pogodbenice izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po dnevu, ko vlogo predloži pristojni organ druge pogodbenice. Ob nepredvidljivih okoliščinah se lahko ta rok spremeni, o čemer se pristojna organa medsebojno obvestita.

7. Med opravljanjem prevozov iz drugega in četrtega odstavka tega člena mora imeti prevoznik kontrolne dokumente v vozilu. Pogoje uporabe in vsebino kontrolnega dokumenta določi skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma.

5. člen

Skupne določbe za prevoz potnikov

1. Dovoljenja in dovolilnice za prevoz iz 3. in 4. člena tega sporazuma se glasijo na prevoznika in se ne smejo prenesti na druge prevoznike.

2. Kabotaža je prepovedana. Krajevni prevozi, organizirani le za skupino potnikov, ki jih na določen kraj pripelje isti prevoznik, se ne štejejo za kabotažo pod pogojem, da so vpisani v kontrolni dokument.

III. PREVOZ BLAGA

6. člen

Sistem dovolilnic

1. Prevozniki s sedežem podjetja na ozemlju ene pogodbenice lahko na podlagi sistema dovolilnic na ozemlju druge pogodbenice opravljajo:

1) prevoz med ozemljema pogodbenic,

2) prevoz med krajem na ozemlju druge pogodbenice in krajem na ozemlju tretje države.

2. Kabotaža je dovoljena le s posebnim dovoljenjem pristojnega organa države gostiteljice.

7. člen

Prevoz, za katerega dovolilnice niso potrebne

1. Kot izjema glede na 6. člen dovolilnice niso potrebne za te vrste prevoza:

1) prevoz z vozili, katerih skupna dovoljena masa, vključno s priklopniki, ne presega 6 ton ali katerih dovoljena nosilnost, vključno s priklopniki, ne presega 3,5 tone;

2) občasni prevoz na letališča ali z njih ob preusmeritvi rednih letalskih prevozov;

3) Transport of vehicles which are damaged or have broken down and the transport of vehicles to be repaired.

4) Unladen runs by a goods vehicle sent to replace a goods vehicle which has broken down in another country, and also the return run, after repair, of the vehicle that has broken down.

5) Transport of livestock in special purpose – built or permanently converted vehicles for the transport of livestock.

6) Transport of spare parts and provisions for aircraft and ocean-going ships.

7) Transport of medical supplies and equipment needed for emergencies, especially in response to natural disasters and humanitarian needs.

8) Transport of works and objects of art for fairs and exhibitions or for Non-commercial purposes.

9) Transport for non-commercial purposes of properties, accessories and animals to or from theatrical, musical, film, sports or circus performances, fairs or fetes, and the equipment urgently required for radio recordings, film or television production.

10) Removals carried out by appropriate equipment and staff.

11) Funeral transport.

12) First and final leg – international and national – by road of combined transport, providing, respectively, that the appropriate freight loading and unloading station closest to the point of loading or unloading of the freight is used.

13) Transport of mail.

2. The Joint Committee referred to in Article 14 hereof may, by mutual agreement, add to, or remove from, the list of transport categories referred to in the first paragraph of this Article exempted from the permit requirements.

3. The Joint Committee referred to in Article 14 hereof may exempt from the system of permits all categories of transport for a definite period of time.

Article 8

Common provisions for goods transport

1. The competent authorities of the two Contracting Parties agree a number of permits and exchange the blank permit forms every year, and they are valid for 13 months from the beginning of each calendar year.

2. The permit referred to in the first paragraph of this Article is not transferable.

3. The permit referred to in the first paragraph of this Article can only be used for one vehicle at a time. In the case of combinations of vehicles, the motor vehicle is the determining factor in permit issue or exemption.

4. The Joint Committee referred to in Article 14 hereof determines the quota, category, conditions of issue and use of blank permit forms as well as the conditions under which individual categories of transport may be exempted from the permit system.

5. The running of cabotage services is prohibited except where specially authorized by the competent authority of the host country.

IV. COMMON PROVISIONS

Article 9

Levies

1. Transport by means of vehicles registered in the territory of one Contracting Party and operating temporarily in the territory of the other Contracting Party is, under the provisions of this Agreement, and according to the reciprocity principle, exempt from payment of all taxes related to ownership, registration and the running of the vehicle.

2. The fuel contained in the normal, by the manufacturer built-in fixed tanks of the vehicle intended to drive the vehicle, as well as lubricants and spares are exempt from all import duty in the territory of the host country provided that the transport operator complies with the relevant customs regulations.

3) prevoz poškodovanih ali pokvarjenih vozil in vozil, ki jih je treba popraviti;

4) vožnja praznega tovornega vozila, poslanega kot zamenjava za vozilo, ki se je pokvarilo v drugi državi, in tudi povratna vožnja popravljenega vozila;

5) prevoz živine s posebnimi vozili, izdelanimi ali trajno prirejenimi za prevoz živine;

6) prevoz nadomestnih delov in zalog za zrakoplove in čezoceanske ladje;

7) prevoz medicinskih potrebščin in opreme za nujne primere, zlasti ob naravnih nesrečah in za človekoljubne namene;

8) prevoz umetniških del in predmetov za sejme in razstave ali v nekomercialne namene;

9) prevoz rekvizitov, pripomočkov in živali na gledališke, glasbene, filmske, cirkuške predstave ali športne prireditve, sejme ali praznovanja ter z njih v nekomercialne namene in tistih, ki so namenjeni za radijska snemanja ali filmsko ali televizijsko produkcijo;

10) selitveni prevoz, ki se opravlja z ustrezno opremo in osebjem;

11) prevoz posmrtnih ostankov;

12) začetni in končni del – mednarodnega in notranjega – kombiniranega cestnega prevoza pod pogojem, da se uporabi primerna nakladalna in razkladalna postaja, ki je najbližje kraju natovarjanja ali raztovarjanja;

13) prevoz pošte.

2. Skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma lahko sporazumno doda na seznam vrste prevoza iz prvega odstavka tega člena, za katere dovolilnice niso potrebne, ali jih umakne z njega.

3. Skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma lahko za določen čas iz sistema dovolilnic izvzame vse vrste prevoza.

8. člen

Skupne določbe za prevoz blaga

1. Pristojna organa pogodbenic se vsako leto dogovorita o številu dovolilnic, ki veljajo 13 mesecev po začetku vsakega koledarskega leta, in si izmenjata neizpolnjene obrazce dovolilnic.

2. Dovolilnice iz prvega odstavka tega člena niso prenosljive.

3. Dovolilnica iz prvega odstavka tega člena se lahko hkrati uporablja samo za eno vozilo. Pri kombinaciji vozil je za izdajo dovolilnice ali oprostitev odločilno motorno vozilo.

4. Skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma določi kvoto, vrsto, pogoje izdaje in uporabo neizpolnjenih obrazcev dovolilnic ter pogoje, pod katerimi se lahko posamezne vrste prevoza izvzamejo iz sistema dovolilnic.

5. Kabotaža je dovoljena le s posebnim dovoljenjem pristojnega organa države gostiteljice.

IV. SKUPNE DOLOČBE

9. člen

Dajatve

1. Prevoz z vozili, ki so registrirana na ozemlju ene pogodbenice in s katerimi se začasno opravljajo prevozi na ozemlju druge pogodbenice, je po določbah tega sporazuma in v skladu z načelom vzajemnosti oproščen plačila vseh dajatev v zvezi z lastništvom, registracijo in upravljanjem vozila.

2. Gorivo, ki je v običajnih serijsko vgrajenih rezervoarjih vozila in je namenjeno pogonu vozila, ter maziva in nadomestni deli so na ozemlju države gostiteljice oproščeni vseh uvoznih dajatev pod pogojem, da prevoznik upošteva veljavne carinske predpise.

3. The transport covered by the provisions of this Agreement is subject in the host country to road user charges, tolls and other duties levied for the use of the road network, bridges, tunnels etc. in the host country. The tolls and charges are levied to local and foreign transport operators indiscriminately.

4. The Joint Committee referred to in Article 14 hereof may consider and propose to the competent authorities the partial or total exemption, on a reciprocal basis, from the payment of levies by a transport operator in connection with the performance of transport services.

Article 10

Weights and dimensions of vehicles

1. The permissible maximum weight, axle weight and dimensions of vehicles must not exceed those entered in the registration documents nor the upper limits in force in the host country.

2. The use in the host country of vehicles whose weight and dimensions exceed the permissible upper limits is permitted only with a special authorization issued by the competent authority of the host country and applied for it in advance.

Article 11

Equipment and other characteristics of vehicles

1. Vehicles carrying dangerous goods or perishable goods must be fitted out and equipped in accordance with the international regulations (requirements of ADR or ATP Agreements).

2. Equipment used to monitor crew driving and rest time on vehicles must comply with the international regulations (provisions of AETR Agreement).

3. The Contracting Parties undertake to promote, within the framework of this Agreement, the use of vehicles meeting safety and emission standards. In accordance with the EU regulation in this field the same are applied with undertaken international obligations.

4. In accordance to the third paragraph of this Article, the Joint Committee referred to in Article 14 hereof may, when deciding on quotas and possible future liberalization, give more favorable treatment to vehicles that meet the most modern safety and environmental standards.

Article 12

Control

The permits and all other documents foreseen under multilateral or bilateral agreements or under national law, must be kept in the vehicles and be produced at the request of the competent authorities of the host country.

Article 13

Obligations of transport operators and infringements

1. The transport operators of a Contracting Party and the crews of their vehicles must, when in the territory of the other Contracting Party, comply with the laws and regulations in force in the host country.

2. In the event of any infringement in the host country of the provisions of this Agreement by a transport operator, the competent authority of the host country shall notify the competent authority of the country of establishment with the intention that the latter authority takes the necessary measures against the transport operator, as provided for by its national legislation.

3. The Contracting Parties shall keep each other informed of the sanctions imposed.

4. The provisions of the first and the second paragraphs of this Article shall not exclude the measures taken by the judicial or other competent authorities of the host country.

3. Za prevoz, za katerega veljajo določbe tega sporazuma, se v državi gostiteljici zaračunavajo cestne pristojbine, cestnine in druge dajatve za uporabo cestnega omrežja, mostov, predorov itd. Cestnine in pristojbine se domačim in tujim prevoznikom zaračunavajo brez razlikovanja.

4. Skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma lahko preuči in pristojnima organoma na podlagi vzajemnosti predlaga, da se prevozniki delno ali v celoti oprostijo plačila dajatev v zvezi z opravljanjem prevoznih storitev.

10. člen

Mase in mere vozil

1. Največja dovoljena masa, osna obremenitev in mere vozila ne smejo presežati navedb v registracijskih dokumentih, pa tudi ne zgornjih meja, ki veljajo v državi gostiteljici.

2. Uporaba vozil, katerih masa in mere presežajo dovoljene zgornje meje, je v državi gostiteljici dovoljena le s posebnim dovoljenjem, ki ga izda pristojni organ države gostiteljice, zanj pa je treba zaprositi vnaprej.

11. člen

Oprema in druge značilnosti vozil

1. Vozila za prevoz nevarnega in pokvarljivega blaga morajo biti prirejena in opremljena v skladu z mednarodnimi predpisi (zahteve sporazumov ADR ali ATP).

2. Oprema, s katero se v vozilih spremlja in nadzoruje čas vožnje in počitka voznikov, mora biti v skladu z mednarodnimi predpisi (določbe sporazuma AETR).

3. Pogodbenici se zavezuje, da bosta na podlagi tega sporazuma spodbujali uporabo vozil, ki izpolnjujejo varnostne in emisijske standarde. V skladu z uredbo EU s tega področja to velja tudi za prevzete mednarodne obveznosti.

4. V skladu s tretjim odstavkom tega člena lahko skupni odbor iz 14. člena tega sporazuma pri odločanju o kvotah in morebitni prihodnji liberalizaciji zagotovi za vozila, ki izpolnjujejo najsodobnejše varnostne in okoljske standarde, ugodnejše obravnavanje.

12. člen

Nadzor

Dovoliilnice in vsi drugi dokumenti, ki jih predvidevajo večstranski ali dvostranski sporazumi ali notranja zakonodaja, morajo biti v vozilih in jih je treba pokazati na zahtevo pristojnih organov države gostiteljice.

13. člen

Obveznosti prevoznikov in kršitve

1. Prevozniki pogodbenice in njihovo vozno osebje morajo na ozemlju druge pogodbenice spoštovati veljavne zakone in druge predpise te države.

2. Če prevoznik v državi gostiteljici krši določbe tega sporazuma, pristojni organ države gostiteljice uradno obvesti pristojni organ države sedeža podjetja, da po potrebi proti njemu ustrežno ukrepa v skladu z notranjo zakonodajo.

3. Pogodbenici se obveščata o naloženih kaznih.

4. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena ne izključujejo ukrepov, ki jih sprejmejo sodni ali drugi pristojni organi države gostiteljice.

Article 14**Cooperation and Joint Committee**

1. The competent authorities of the Contracting Parties are obliged to take all the necessary steps for the application of this Agreement and shall keep each other informed on any useful information and on any change in national law affecting the application hereof.

2. The competent authorities shall offer each other mutual assistance for the purpose of implementing this Agreement.

3. A Joint Committee shall be set up by the Contracting Parties for the purpose of the implementation of this Agreement and to handle the issues related to this Agreement.

V. FINAL PROVISIONS**Article 15****Competent authorities**

The competent authorities for the implementation of this Agreement are:

- in the Republic of Slovenia: the ministry, which is responsible for road transport of goods and passengers;
- in the Republic of Kosovo: the ministry, which is responsible for road transport of goods and passengers.

Article 16**Entry into force and period of validity of the Agreement**

1. This Agreement shall enter into force when the Contracting Parties have notified each other through diplomatic channels that the procedures for its entry into force in accordance with national legislation have been completed.

2. This Agreement shall remain in force unless it is terminated by written notice through diplomatic channels by one of the Contracting Parties. In that case, the termination of the Agreement shall take effect six months after the other Contracting Party has received the above-mentioned notice.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at Ljubljana on 26 June 2013 in two originals in English language.

For the Government
of the Republic of Slovenia
Karl Erjavec (s)

For the Government of the
Republic of Kosovo
Enver Hoxhaj (s)

Za Vlado
Republike Slovenije
Karl Erjavec l.r.

Za Vlado
Republike Kosovo
Enver Hoxhaj l.r.

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi ministrstvo, pristojno za promet.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 326-07/12-8/14

Ljubljana, dne 15. decembra 2015

EPA 271-VI

14. člen**Sodelovanje in skupni odbor**

1. Pristojna organa pogodbenic sprejmeta vse potrebne ukrepe za uporabo tega sporazuma, si izmenjujeta koristne informacije in se obveščata o kakršnih koli spremembah v notranji zakonodaji, ki bi lahko vplivale na uporabo tega sporazuma.

2. Pristojna organa si pri izvajanju tega sporazuma pomagata.

3. Za izvajanje tega sporazuma in reševanje vprašanj v zvezi z njim pogodbenici ustanovita skupni odbor.

V. KONČNE DOLOČBE**15. člen****Pristojna organa**

Pristojna organa za izvajanje tega sporazuma sta:

- v Republiki Sloveniji: ministrstvo, pristojno za cestni prevoz blaga in potnikov,
- v Republiki Kosovo: ministrstvo, pristojno za cestni prevoz blaga in potnikov.

16. člen**Začetek veljavnosti in trajanje sporazuma**

1. Ta sporazum začne veljati, ko pogodbenici druga drugo po diplomatski poti obvestita, da so končani postopki za začetek njegove veljavnosti v skladu z notranjo zakonodajo.

2. Ta sporazum velja, razen če ga ena pogodbenica ne odpove s pisnim obvestilom po diplomatski poti. V takem primeru sporazum preneha veljati šest mesecev po tem, ko je druga pogodbenica prejela obvestilo.

V potrditev tega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta sporazum.

Sklenjeno v Ljubljani 26. junija 2013 v dveh izvornikih v angleškem jeziku.

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

96. Akt o dopolnitvi Akta o notifikaciji nasledstva glede konvencij UNESCO, mednarodnih večstranskih pogodb o zračnem prometu, konvencij mednarodne organizacije dela, konvencij mednarodne pomorske organizacije, carinskih konvencij in nekaterih drugih mednarodnih večstranskih pogodb (MKUNZ-B)

A K T

o dopolnitvi Akta o notifikaciji nasledstva glede konvencij UNESCO, mednarodnih večstranskih pogodb o zračnem prometu, konvencij mednarodne organizacije dela, konvencij mednarodne pomorske organizacije, carinskih konvencij in nekaterih drugih mednarodnih večstranskih pogodb (MKUNZ-B)

Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij UNESCO, mednarodnih večstranskih pogodb o zračnem prometu, konvencij mednarodne organizacije dela, konvencij mednarodne pomorske organizacije, carinskih konvencij in nekaterih drugih mednarodnih večstranskih pogodb (Uradni list Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 15/92 in 1/97) se dopolni tako, da se mu priloži slovenski prevod konvencije in protokola, navedenih v aktu o notifikaciji nasledstva v razdelku "A. KONVENCIJE UNESCO", podrazdelek c) Kultura, pod zaporednima številčkama 7 in 8, in se konvencija z naslovom "Konvencija o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada" in protokol z naslovom "Protokol", skupaj s tem aktom, objavita v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 007-02/15-8/9
Ljubljana, dne 15. decembra 2015
EPA 901-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

K O N V E N C I J A

O VARSTVU KULTURNIH DOBRIN V PRIMERU OBOROŽENEGA SPOPADA

Visoke pogodbenice so se ob zavedanju, da so bile med nedavnimi oboroženimi spopadi kulturne dobrine hudo poškodovane in da jim zaradi razvoja tehnik bojevanja vse bolj grozi uničenje, prepričane, da kulturnim dobrinam prizadeta škoda ne glede na to, kateremu narodu pripadajo, pomeni oškodovanje kulturne dediščine vsega človeštva, saj vsak narod prispeva k svetovni kulturi svoj delež, ob upoštevanju, da je ohranitev kulturne dediščine zelo pomembna za vse narode sveta in da je treba tej dediščini zagotoviti mednarodno varstvo, ob upoštevanju načel varstva kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada, ki so bila uveljavljena v haaških konvencijah iz 1899 in 1907 ter Washingtonskem paktu z dne 15. aprila 1935, prepričane, da varstvo kulturnih dobrin ne more biti učinkovito, če ni organizirano že v miru z državnimi in mednarodnimi ukrepi, odločene, da kulturne dobrine zavarujejo z vsemi mogočimi ukrepi, sporazumele o naslednjih določbah:

I. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE O VARSTVU

1. člen

OPREDELITEV KULTURNIH DOBRIN

V tej konvenciji izraz "kulturne dobrine" ne glede na njihov izvor ali lastništvo pomeni:

a) premičnine ali nepremičnine, ki so zelo pomembne za kulturno dediščino vsakega naroda, kot so arhitekturni, umetnostni ali zgodovinski spomeniki, verski ali posvetni, arheološka območja, skupine zgradb, ki so kot celota zgodovinsko

ali umetnostno zanimive, umetnine, rokopisi, knjige in drugi umetnostno, zgodovinsko ali arheološko zanimivi predmeti ter znanstvene zbirke in pomembne zbirke knjig, arhivskega gradiva ali reprodukcij navedenih dobrin;

b) stavbe, katerih pglavitni in dejanski namen je varovanje ali razstavljanje premičnih kulturnih dobrin, opredeljenih v točki a), kot so muzeji, velike knjižnice in arhivska skladišča, kot tudi zaklonišča, namenjena zavarovanju premičnih kulturnih dobrin iz točke a) v primeru oboroženega spopada;

c) središča s številnimi kulturnimi dobrinami iz točk a) in b), tako imenovana "spomeniška središča".

2. člen

VARSTVO KULTURNIH DOBRIN

Po tej konvenciji varstvo kulturnih dobrin vključuje zavarovanje in spoštovanje teh dobrin.

3. člen

ZAVAROVANJE KULTURNIH DOBRIN

Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo že v miru poskrbele za zavarovanje kulturnih dobrin, ki so na njihovem ozemlju, pred verjetnimi posledicami oboroženega spopada, tako da sprejmejo ukrepe, ki jih štejejo za ustrezne.

4. člen

SPOŠTOVANJE KULTURNIH SPOMENIKOV

1. Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo spoštovale tako kulturne dobrine, ki so na njihovem ozemlju, kot tudi tiste na ozemlju drugih visokih pogodbenic, tako da se vzdržijo vsakršne uporabe teh dobrin in njihove najbližje okolice ali opreme za njihovo varovanje za namene, zaradi katerih bi bile lahko te dobrine v primeru oboroženega spopada uničene ali poškodovane, ter tako da se vzdržijo vsakršnih sovražnih dejanj proti njim.

2. Obveznosti iz prvega odstavka tega člena je mogoče opustiti samo, kadar to neizogibno zahteva vojaška nujnost.

3. Visoke pogodbenice se zavezujejo tudi, da bodo prepredele, preprečile in po potrebi ustavile vsakršno obliko tatvine, ropanja ali nezakonitega prilaščanja kulturnih dobrin ter vsako vandalstvo nad njimi. Vzdržijo se zaseganja premičnih kulturnih dobrin, ki so na ozemlju druge visoke pogodbenice.

4. Visoke pogodbenice se vzdržijo vseh represalij proti kulturnim dobrinam.

5. Nobena visoka pogodbenica se ne more izogniti svojim obveznostim po tem členu do druge visoke pogodbenice ne glede na to, da ta ni sprejela ukrepov za zavarovanje iz 3. člena.

5. člen

ZASEDBA

1. Vsaka visoka pogodbenica, ki zasede celotno ozemlje ali del ozemlja druge visoke pogodbenice, mora podpreti, če je to mogoče, pristojne državne organe zasedene države pri zavarovanju in ohranjanju njenih kulturnih dobrin.

2. Če je treba ukrepati za ohranitev kulturnih dobrin, ki so na zasedenem ozemlju in so poškodovane zaradi vojaških operacij, vendar pristojni državni organi tega niso zmožni, izvede najnujnejše ukrepe za njihovo ohranitev, če je to mogoče, okupacijska sila, in sicer v tesnem sodelovanju s temi organi.

3. Vsaka visoka pogodbenica, katere vlado člani odporiškega gibanja priznavajo za svojo zakonito vlado, te člane opozori, če je to mogoče, na obveznost izpolnjevanja določb te konvencije, ki se nanašajo na spoštovanje kulturnih dobrin.

6. člen

OZNAČEVANJE KULTURNIH DOBRIN

V skladu z določbami 16. člena so kulturne dobrine lahko označene z razpoznavnim znakom, ki olajša njihovo prepoznavanje.

7. člen

VOJAŠKI UKREPI

1. Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo že v miru v svoje vojaške predpise ali navodila vključile primerne določbe za zagotavljanje spoštovanja te konvencije ter da bodo pri pripadnikih svojih oboroženih sil gojile duha spoštovanja kulture in kulturnih dobrin vseh narodov.

2. Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo že v miru načrtovale ali določile v okviru svojih oboroženih sil službe ali strokovnjake z nalogo, da skrbijo za spoštovanje kulturnih dobrin in sodelujejo s civilnimi oblastmi, pristojnimi za zavarovanje teh dobrin.

II. POGLAVJE

POSEBNO VARSTVO

8. člen

ZAGOTOVITEV POSEBNEGA VARSTVA

1. Pod posebnim varstvom je lahko omejeno število zaklonišč, namenjenih zavarovanju premičnih kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada, spomeniških središč in drugih nepremičnih kulturnih dobrin zelo velikega pomena pod pogojem, da:

a) so dovolj oddaljeni od velikih industrijskih središč ali pomembnih vojaških ciljev, ki pomenijo občutljive točke, kot so na primer letališča, radijske in televizijske postaje, obrati, ki delajo za obrambo države, pomembnejša pristanišča ali železniške postaje ali glavne komunikacijske povezave;

b) se ne uporabljajo za vojaške namene.

2. Pod posebnim varstvom je lahko tudi zaklonišče za premične kulturne dobrine ne glede na svojo lokacijo, če je zgrajeno tako, da po vsej verjetnosti ob bombnih napadih ne bo poškodovano.

3. Šteje se, da je spomeniško središče uporabljeno za vojaške namene, če se uporablja za premeščanje vojaškega osebja ali materiala, čeprav le prehodno. Enako velja, če v njem potekajo dejavnosti, ki so neposredno povezane z vojaškimi operacijami, če je tam vojaško osebje ali poteka proizvodnja vojaškega materiala.

4. Varovanje kulturnih dobrin iz prvega odstavka, ki ga opravljajo za to pooblaščen oboroženi čuvaji, ali prisotnost

policijskih sil v bližini kulturnih dobrin, ki so običajno odgovorne za vzdrževanje javnega reda, se ne šteje za uporabo v vojaške namene.

5. Če je katera od kulturnih dobrin iz prvega odstavka tega člena v bližini pomembnega vojaškega cilja, opredeljenega v istem odstavku, je lahko kljub temu pod posebnim varstvom, če se visoka pogodbenica, ki ga zahteva, zavezuje, da v primeru oboroženega spopada tega cilja ne bo uporabljala na noben način in zlasti da bo, če gre za pristanišče, železniško postajo ali letališče, z njega preusmerila ves promet. V takem primeru se preusmeritev prometa pripravi že v miru.

6. Posebno varstvo se kulturnim dobrinam prizna, ko se vpišejo v Mednarodni register kulturnih dobrin pod posebnim varstvom. Ta vpis je mogoč samo v skladu z določbami te konvencije in pod pogoji, ki jih določa pravilnik o izvajanju konvencije.

9. člen

IMUNITETA KULTURNIH DOBRIN POD POSEBNIM VARSTVOM

Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo kulturnim dobrinam pod posebnim varstvom zagotovile imuniteto tako, da se bodo od trenutka njihovega vpisa v mednarodni register vzdržale vsakršnih sovražnih dejanj proti njim in teh dobrin ali njihove okolice ne bodo z izjemo primerov, določenih v petem odstavku 8. člena, na noben način uporabljale v vojaške namene.

10. člen

OZNAČEVANJE IN NADZOR

Med oboroženim spopadom morajo biti kulturne dobrine pod posebnim varstvom označene z razpoznavnim znakom, opredeljenim v 16. členu, in dostopne za mednarodni nadzor, kot to določa pravilnik o izvajanju konvencije.

11. člen

ODVZEM IMUNITETE

1. Če katera od visokih pogodbenc v zvezi s katero kulturno dobrino pod posebnim varstvom krši obveznosti po 9. členu, je nasprotna stranka ves čas trajanja te kršitve oproščena obveznosti, da tej dobrini zagotovi imuniteto. Vendar vsakokrat, ko je to mogoče, najprej zahteva, da kršitev preneha v razumnem času.

2. Razen v primeru iz prvega odstavka tega člena se kulturni dobrini pod posebnim varstvom odvzame imuniteta le v izjemnih primerih neizogibne vojaške nujnosti in le za čas trajanja te nujnosti. Tako nujnost lahko določi le poveljnik sil, ki so po velikosti enake diviziji ali večje od nje. Kadar okoliščine to dopuščajo, je nasprotna stranka pravočasno vnaprej obveščena o odločitvi o odvzemu imunitete.

3. Stranka, ki odvzame imuniteto, o tem čim prej pisno obvesti generalnega komisarja za kulturne dobrine, ki ga določa pravilnik o izvajanju konvencije, in pri tem navede razloge.

III. POGLAVJE

PREVOZ KULTURNIH DOBRIN

12. člen

PREVOZ POD POSEBNIM VARSTVOM

1. Prevoz, ki je namenjen izključno premeditvi kulturnih dobrin znotraj ozemlja ali na drugo ozemlje, lahko na zahtevo zadevne visoke pogodbenice poteka pod posebnim varstvom v skladu s pogoji, ki jih določa pravilnik o izvajanju konvencije.

2. Prevoz pod posebnim varstvom poteka pod mednarodnim nadzorom, ki ga določa pravilnik o izvajanju konvencije, in je označen z razpoznavnim znakom, opredeljenim v 16. členu.

3. Visoke pogodbenice se vzdržijo vsakršnih sovražnih dejanj proti prevozu pod posebnim varstvom.

13. člen

PREVOZ V NUJNIH PRIMERIH

1. Če visoka pogodbenica meni, da je za varnost nekaterih kulturnih dobrin potrebna njihova premostitev in zaradi nujnosti ni mogoče izvesti postopka, določenega v 12. členu, zlasti na začetku oboroženega spopada, ter še ni bila vložena in zavržena prošnja za imuniteto po 12. členu, je prevoz lahko označen z razpoznavnim znakom, opredeljenim v 16. členu. Kadar je le mogoče, je treba o premestitvi obvestiti nasprotno stranke. Vendar pa prevoz kulturnih dobrin na ozemlje druge države ne sme biti označen z razpoznavnim znakom, če mu ni bila izrecno priznana imuniteta.

2. Visoke pogodbenice izvedejo, če je to mogoče, potrebne previdnostne ukrepe, da bi preprečile sovražna dejanja proti prevozu, opredeljenemu v prvem odstavku tega člena in označenemu z razpoznavnim znakom.

14. člen

IMUNITETA PRED ZASEGOM, ODVZEMOM IN ZAPLEMBO

1. Imuniteta pred zasegom, odvzemom in zaplembo se prizna:

a) kulturnim dobrinam, ki uživajo varstvo, kot ga določa 12. ali 13. člen;

b) prevoznim sredstvom, ki se uporabljajo izključno za prevoz teh kulturnih dobrin.

2. Ta člen v ničemer ne omejuje pravice do pregleda in nadzora.

IV. POGLAVJE

OSEBJE

15. člen

OSEBJE

Osebe, ki skrbi za varstvo kulturnih dobrin, je treba v skladu z varnostnimi razmerami v korist varstva teh dobrin spoštovati in mu, če pride v roke nasprotno stranke, dovoliti, da še naprej opravlja svoje naloge, kadar tudi kulturne dobrine, za katere skrbi, pridejo v roke nasprotno stranke.

V. POGLAVJE

RAZPOZNAVNI ZNAK

16. člen

ZNAK KONVENCIJE

1. Razpoznavni znak konvencije je ščit, ki je spodaj priostren, v obliki modrega in belega poševnega križa (ščit je sestavljen iz kraljevsko modrega kvadrata, katerega eden od oglov predstavlja konico ščita, in kraljevsko modrega trikotnika nad kvadratom, oba skupaj pa na vsaki strani omejuje po en bel trikotnik).

2. Uporablja se en sam znak ali trikrat ponovljeni znak v trikotni obliki (z enim ščitom spodaj) pod pogoji, določenimi v 17. členu.

17. člen

UPORABA ZNAKA

1. Trikrat ponovljeni razpoznavni znak se lahko uporablja samo za označevanje:

a) nepremičnih kulturnih dobrin pod posebnim varstvom;

b) prevoza kulturnih dobrin pod pogoji, določenimi v 12. in 13. členu;

c) zasilnih zaklonišč pod pogoji, določenimi v pravilniku o izvajanju konvencije.

2. En sam razpoznavni znak se lahko uporablja samo za označevanje:

a) kulturnih dobrin, ki niso pod posebnim varstvom;

b) oseb, ki skrbijo za nadzor v skladu s pravilnikom o izvajanju konvencije;

c) osebja, ki skrbi za varstvo kulturnih dobrin;

d) izkaznic, ki jih določa pravilnik o izvajanju konvencije.

3. Med oboroženim spopadom je prepovedana uporaba razpoznavnega znaka v drugih primerih, razen v tistih, ki jih določata prejšnja odstavka tega člena, in znaka, ki je podoben razpoznavnemu znaku, ne glede na namen uporabe.

4. Razpoznavni znak se ne sme namestiti na nepremične kulturne dobrine, če zanje ni pravilno datiranega in podpisane ga pooblastila pristojnega organa visoke pogodbenice.

VI. POGLAVJE

PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

18. člen

UPORABA KONVENCIJE

1. Poleg določb, ki veljajo že v miru, se ta konvencija uporablja v primeru napovedane vojne ali drugega oboroženega spopada, ki lahko izbruhne med dvema ali več visokimi pogodbenicami, tudi če vojnega stanja ne priznava ena ali več teh pogodbenic.

2. Konvencija se uporablja tudi v vseh primerih zasedbe dela ali celotnega ozemlja visoke pogodbenice, pa čeprav ta zasedba ne naleti na oboroženi odpor.

3. Če katera od sil v spopadu ni pogodbenica te konvencije, konvencija v medsebojnih odnosih kljub temu zavezuje sile, ki so pogodbenice konvencije. Poleg tega jih konvencija zavezuje v razmerju do te sile, če je ta izjavila, da sprejema določbe konvencije, in dokler jih uporablja.

19. člen

SPOPADI, KI NISO MEDNARODNE NARAVE

1. V primeru oboroženega spopada, ki ni mednarodne narave in izbruhne na ozemlju ene od visokih pogodbenic, mora vsaka stran v spopadu uporabljati vsaj tiste določbe te konvencije, ki se nanašajo na spoštovanje kulturnih dobrin.

2. Strani v spopadu si prizadevajo, da s posebnimi sporazumi uveljavijo tudi vse druge določbe te konvencije ali vsaj nekatere od njih.

3. Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo lahko stranem v spopadu ponudi svoje usluge.

4. Uporaba prejšnjih določb ne vpliva na pravni položaj strani v spopadu.

VII. POGLAVJE

IZVAJANJE KONVENCIJE

20. člen

PRAVILNIK O IZVAJANJU KONVENCIJE

Pravilnik o izvajanju konvencije, ki je njen sestavni del, določa način njene uporabe.

21. člen

SILE ZAŠČITNICE

Ta konvencija in pravilnik o njenem izvajanju se uporabljata v sodelovanju s silami zaščitnicami, odgovornimi za varovanje interesov strank v spopadu.

22. člen

POSTOPEK PORAVNAVE

1. Sile zaščitnice posredujejo v vseh primerih, za katere menijo, da bi bilo to v korist kulturnih dobrin, še posebno, če stranke v spopadu ne soglašajo glede uporabe ali razlage določb te konvencije ali pravilnika o njenem izvajanju.

2. V ta namen lahko vsaka sila zaščitnica na povabilo ene od strank, generalnega direktorja Organizacije Združenih

narodov za izobraževanje, znanost in kulturo ali na lastno pobudo strankam v spopadu predlaga, da se sestanejo njihovi predstavniki in zlasti organi, ki so odgovorni za varstvo kulturnih dobrin, po možnosti na primerno izbranem nevtralnem ozemlju. Stranke v spopadu morajo predlog za sestanek sprejeti. Sile zaščitnice strankam v spopadu predlagajo v odobritev osebo, ki pripada nevtralni sili ali ki jo predlaga generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo in ki je nato povabljena, da predseduje temu sestanku.

23. člen

POMOČ UNESCA

1. Visoke pogodbenice lahko prosijo Organizacijo Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo za tehnično pomoč pri organizaciji varstva svojih kulturnih dobrin ali v zvezi s katerim koli drugim vprašanjem, ki je povezano z uporabo te konvencije in pravilnika o njenem izvajanju. Organizacija to pomoč zagotovi v mejah svojega programa in možnosti.

2. Organizacija je pooblaščenca, da na lastno pobudo daje visokim pogodbenicam predloge v zvezi s tem.

24. člen

POSEBNI SPORAZUMI

1. Visoke pogodbenice lahko sklenejo posebne sporazume o vseh zadevah, za katere menijo, da bi jih bilo primerno urediti posebej.

2. Posebnega sporazuma, s katerim bi se kulturnim dobrinam in osebju, ki skrbi za njihovo varstvo, zmanjšalo varstvo, zagotovljeno po tej konvenciji, ni mogoče skleniti.

25. člen

RAZŠIRJANJE KONVENCIJE

Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo v miru in med oboroženim spopadom v svojih državah čim bolj razširjale to konvencijo in pravilnik o njenem izvajanju. Zavezujejo se zlasti, da ju bodo vključile v programe vojaškega in po možnosti tudi civilnega usposabljanja, tako da se z njunimi načeli seznanijo vse prebivalstvo, zlasti pa oborožene sile in osebje, ki skrbi za varstvo kulturnih dobrin.

26. člen

PREVODI IN POROČILA

1. Visoke pogodbenice se prek generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo obveščajo o uradnih prevodih te konvencije in pravilnika o njenem izvajanju.

2. Poleg tega najmanj enkrat na štiri leta pošljejo generalnemu direktorju poročilo z informacijami, ki se jim zdijo ustrezne, o ukrepih, ki jih izvajajo, pripravljajo ali predvidevajo njihove oblasti za izvajanje te konvencije in pravilnika o njenem izvajanju.

27. člen

SESTANKI

1. Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo lahko v soglasju s Izvršnim odborom skliče sestanke predstavnikov visokih pogodbenic. Tak sestanek mora sklicati, če to zahteva najmanj ena petina visokih pogodbenic.

2. Ne da bi to vplivalo na katere koli druge naloge, ki jih sestanku nalaga ta konvencija ali pravilnik o njenem izvajanju, je sestanek namenjen obravnavi vprašanj glede uporabe konvencije in pravilnika o njenem izvajanju ter pripravi priporočil v zvezi s tem.

3. Poleg tega se lahko na sestanku opravi sprememba konvencije ali pravilnika o njenem izvajanju, če je na njem zastopana večina visokih pogodbenic, in sicer v skladu z določbami 39. člena.

28. člen

SANKCIJE

Visoke pogodbenice se zavezujejo, da bodo v okviru svojega kazenskopravnega sistema sprejele vse potrebne ukrepe, da se osebe, ki so kršile to konvencijo ali ukazale njeno kršitev, preganjajo in da se jim izrečejo kazenske ali disciplinske sankcije ne glede na njihovo državljanstvo.

KONČNE DOLOČBE

29. člen

JEZIKI

1. Ta konvencija je sestavljena v angleškem, francoskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna.

2. Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo poskrbi za prevod konvencije v druge uradne jezike svoje Generalne konference.

30. člen

PODPIS

Ta konvencija je datirana s 14. majem 1954 in je na voljo za podpis do 31. decembra 1954 vsem državam, ki so bile povabljene na konferenco, ki je potekala v Haagu od 21. aprila 1954 do 14. maja 1954.

31. člen

RATIFIKACIJA

1. To konvencijo ratificirajo države podpisnice v skladu s svojimi ustavnimi postopki.

2. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

32. člen

PRISTOP

Od datuma začetka veljavnosti konvencije bo ta na voljo za pristop vsem državam iz 30. člena, ki je niso podpisale, in vsem drugim državam, ki jih Izvršni odbor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo povabi, naj pristopijo. Pristop se opravi z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

33. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija začne veljati tri mesece po tem, ko je bilo deponiranih pet listin o ratifikaciji.

2. Po tem datumu začne konvencija veljati za vsako visoko pogodbenico tri mesece po tem, ko je deponirala svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.

3. V primerih, določenih v 18. in 19. členu, začnejo ratifikacije ali pristopi, ki so jih deponirale stranke v spopadu pred začetkom ali po začetku sovražnosti ali zasedbe, veljati takoj. V takih primerih generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo pošlje obvestila iz 38. člena na najhitrejši način.

34. člen

DEJANSKA UPORABA

1. Na dan začetka veljavnosti te konvencije vsaka država pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da v šestih mesecih po začetku veljavnosti zagotovi njeno dejansko uporabo.

2. Za vsako državo, ki listino o ratifikaciji ali pristopu deponira po datumu začetka veljavnosti te konvencije, je ta rok šest mesecev po datumu deponiranja njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

35. člen

RAZŠIRITEV OZEMELJSKE VELJAVNOSTI KONVENCIJE

Z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, lahko vsaka visoka pogodbenica ob ratifikaciji ali pristopu ali kadar koli pozneje izjavi, da se veljavnost konvencije razširi na vsa ozemlja ali katero od ozemelj, za katerih mednarodne odnose je odgovorna. To uradno obvestilo začne veljati tri mesece po datumu prejema.

36. člen

RAZMERJE DO PREJŠNJIH KONVENCIJ

1. V odnosih med silami, ki jih zavezujejo haaške konvencije, ki se nanašajo na zakone in običaje vojne na kopnem (IV.) ter na bombardiranje s strani pomorskih sil v vojni (IX.), bodisi tiste z dne 29. julija 1899 bodisi tiste z dne 18. oktobra 1907, in ki so pogodbenice te konvencije, ta konvencija dopolnjuje omenjeno konvencijo (IX.) in pravilnik, dodan k omenjeni konvenciji (IV.), ter nadomesti znak, določen v 5. členu omenjene konvencije (IX.), z znakom, opredeljenim v 16. členu te konvencije, v primerih, za katere ta konvencija in pravilnik o njenem izvajanju določata uporabo tega razpoznavnega znaka.

2. V odnosih med silami, ki jih zavezuje Washingtonski pakt z dne 15. aprila 1935 o varstvu umetnostnih in znanstvenih ustanov in zgodovinskih spomenikov (Roerichov pakt) in ki so pogodbenice te konvencije, ta konvencija dopolnjuje Roerichov pakt in nadomesti razpoznavno zastavo, določeno v III. členu pakta, z znakom, določenim v 16. členu te konvencije, v primerih, za katere ta konvencija in pravilnik o njenem izvajanju določata uporabo tega razpoznavnega znaka.

37. člen

ODPOVED

1. Vsaka visoka pogodbenica lahko odpove to konvencijo v svojem imenu ali imenu katerega koli ozemlja, za katerega mednarodne odnose je odgovorna.

2. Odpoved se sporoči s pisnim dokumentom, deponiranim pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

3. Odpoved začne veljati eno leto po prejemu dokumenta o odpovedi. Vendar če je ob izteku tega obdobja pogodbenica, ki odpoveduje konvencijo, vpletena v oboroženi spopad, odpoved začne veljati šele, ko se sovražnosti končajo ali se končajo postopki vrnitve kulturnih dobrin, kar od tega je poznejše.

38. člen

URADNA OBVESTILA

Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo obvesti države iz 30. in 32. člena ter Organizacijo združenih narodov o deponiranju vseh listin o ratifikaciji, pristopu ali sprejetju, določenih v 31., 32. in 39. členu, ter o uradnih obvestilih in odpovedih, določenih v 35., 37. in 39. členu.

39. člen

SPREMEMBA KONVENCIJE IN PRAVILNIKA O NJENEM IZVAJANJU

1. Vsaka visoka pogodbenica lahko predlaga spremembe konvencije in pravilnika o njenem izvajanju. Besedilo vsake predlagane spremembe se sporoči generalnemu direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, ki ga pošlje vsem visokim pogodbenicam s prošnjo, da odgovorijo v štirih mesecih, ali:

a) želijo, da se skliče konferenca za obravnavo predlagane spremembe;

b) podpirajo sprejetje predlagane spremembe brez konference;

c) podpirajo zavrnitev predlagane spremembe brez konference.

2. Generalni direktor odgovore, ki jih prejme v skladu s prvim odstavkom tega člena, pošlje vsem visokim pogodbenicam.

3. Če vse visoke pogodbenice, ki generalnemu direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo sporočijo svoje mnenje v predpisanem roku in v skladu s točko b) prvega odstavka tega člena, generalnega direktorja obvestijo, da podpirajo sprejetje spremembe brez konference, generalni direktor pošlje uradno obvestilo o njihovi odločitvi v skladu z 38. členom. Sprememba začne veljati za vse visoke pogodbenice devetdeset dni po datumu tega obvestila.

4. Generalni direktor skliče konferenco visokih pogodbenic za obravnavo predlagane spremembe, če to zahteva več kot tretjina visokih pogodbenic.

5. Spremembe konvencije ali pravilnika o njenem izvajanju, obravnavane v skladu z določbami prejšnjega odstavka, začnejo veljati šele, ko jih soglasno sprejmejo visoke pogodbenice, zastopane na konferenci, in sprejme vsaka visoka pogodbenica.

6. Visoke pogodbenice sprejmejo spremembe konvencije ali pravilnika o njenem izvajanju, sprejete na konferenci iz četrtega in petega odstavka, z deponiranjem uradne listine pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

7. Po začetku veljavnosti sprememb konvencije ali pravilnika o njenem izvajanju ostane na voljo za ratifikacijo ali pristop samo tako spremenjeno besedilo konvencije ali pravilnika o njenem izvajanju.

40. člen

REGISTRACIJA

V skladu s 102. členom Ustanovne listine Organizacije združenih narodov se ta konvencija registrira pri Sekretariatu Organizacije združenih narodov na prošnjo generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Haagu štirinajstega maja 1954 v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo in katerega overjene kopije se pošljejo vsem državam iz 30. in 32. člena ter Organizaciji združenih narodov.

P R A V I L N I K
O IZVAJANJU KONVENCIJE O VARSTVU
KULTURNIH DOBRIN V PRIMERU
OBOROŽENEGA SPOPADA

I. POGLAVJE

NADZOR

1. člen

MEDNARODNI SEZNAM OSEB

Ob začetku veljavnosti konvencije generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo pripravi mednarodni seznam vseh oseb, ki so jih visoke pogodbenice predlagale kot primerne za opravljanje nalog generalnega komisarja za kulturne dobrine. Na pobudo generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo se ta seznam občasno revidira na zahtevo visokih pogodbenc.

2. člen

ORGANIZACIJA NADZORA

Takoj ko je katera od visokih pogodbenc vpletena v oboroženi spopad, za katerega velja 18. člen konvencije:

a) ta visoka pogodbenica imenuje predstavnika za kulturne dobrine, ki so na njenem ozemlju; če zasede drugo ozemlje, imenuje posebnega predstavnika za kulturne dobrine, ki so na tem ozemlju;

b) sila zaščitnica, ki deluje za vsako stranko v spopadu s to visoko pogodbenico, pri njej v skladu s 3. členom imenuje delegate;

c) se v skladu s 4. členom za to visoko pogodbenico imenuje generalni komisar za kulturne dobrine.

3. člen

IMENOVANJE DELEGATOV SIL ZAŠČITNIC

Sila zaščitnica imenuje svoje delegate izmed članov svojega diplomatskega ali konzularnega osebja, ali če s tem soglašata stranka, pri kateri bodo akreditirani, izmed drugih oseb.

4. člen

IMENOVANJE GENERALNEGA KOMISARJA

1. Generalni komisar za kulturne dobrine se izbere izmed oseb z mednarodnega seznama v dogovoru s stranko, pri kateri bo akreditiran, in silami zaščitnicami nasprotnih strank.

2. Če se stranke ne sporazumejo v treh tednih po začetku pogovorov o tej zadevi, zaprosijo predsednika Meddržavnega sodišča, da imenuje generalnega komisarja, ki svoje dolžnosti prevzame šele, ko z njegovim imenovanjem soglašata stranka, pri kateri je akreditiran.

5. člen

NALOGE DELEGATOV

Delegati sil zaščitnic ugotavljajo kršitve konvencije, v soglasju s stranko, pri kateri so akreditirani, preiskujejo okoliščine, v katerih so nastale, posredujejo na kraju samem, da ustavijo kršitve, in po potrebi o njih obvestijo generalnega komisarja. O svojih dejavnostih ga sproti obveščajo.

6. člen

NALOGE GENERALNEGA KOMISARJA

1. Generalni komisar za kulturne dobrine obravnava s predstavnikom stranke, pri kateri je akreditiran, in z zadevnimi delegati vsa vprašanja v zvezi z uporabo konvencije, ki jih je prejel.

2. Pooblaščen je za odločanje in imenovanje v primerih, določenih v tem pravilniku.

3. V soglasju s stranko, pri kateri je akreditiran, ima pravico odrediti preiskavo ali jo sam opraviti.

4. Posreduje pri strankah v spopadu ali pri njihovih silah zaščitnicah na kakršen koli način, ki se mu zdi koristen za uporabo konvencije.

5. Pripravlja poročila o uporabi konvencije, če je to potrebno, in jih pošlje zadevnim strankam in njihovim silam zaščitnicam. Izvode poročil pošilja generalnemu direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, ki lahko uporabi le njihove tehnične podatke.

6. Če sile zaščitnice ni, njene naloge, ki jih določata 21. in 22. člen konvencije, opravlja generalni komisar.

7. člen

INŠPEKTORJI IN IZVEDENCI

1. Kadar se na zahtevo zadevnih delegatov ali po posvetovanju z njimi generalnemu komisarju za kulturne dobrine zdi potrebno, predlaga z odobritvijo stranke, pri kateri je akreditiran, inšpektorja kulturnih dobrin, ki bo opravil določeno nalogo. Inšpektor je odgovoren samo generalnemu komisarju.

2. Generalni komisar, delegati in inšpektorji lahko zaprosijo za usluge izvedence, ki bodo prav tako predlagani v odobritev stranki iz prejšnjega odstavka.

8. člen

OPRAVLJANJE NADZORA

Generalni komisarji za kulturne dobrine, delegati sil zaščitnic, inšpektorji in izvedenci nikakor ne smejo preseči svojih pooblastil. Upoštevati morajo zlasti varnostne potrebe visoke pogodbenice, pri kateri so akreditirani, in morajo v vseh okoliščinah ravnati v skladu z zahtevami vojaškega položaja, o katerih jih je obvestila ta visoka pogodbenica.

9. člen

ZAMENJAVA SIL ZAŠČITNIC

Če stranka v spopadu ne uživa uslug sile zaščitnice ali jih preneha uživati, je lahko zaprosena nevtralna država, da prevzame tiste naloge sile zaščitnice, ki se nanašajo na imenovanje generalnega komisarja za kulturne dobrine po postopku, določenem v 4. členu. Generalni komisar, imenovan na ta način, po potrebi inšpektorje poveri za opravljanje nalog delegatov sil zaščitnic, kot jih določa ta pravilnik.

10. člen

STROŠKI

Plačilo in stroški generalnega komisarja za kulturne dobrine, inšpektorjev in izvedencev bremenijo stranko, pri kateri so akreditirani. O plačilu in stroških delegatov sil zaščitnic se sporazumejo te sile in države, katerih interese varujejo.

II. POGLAVJE

POSEBNO VARSTVO

11. člen

ZASILNA ZAKLONIŠČA

1. Če je katera od visokih pogodbenc med oboroženim spopadom zaradi nepredvidenih okoliščin prisiljena, da uredi zasilno zaklonišče, in če želi, da je to zaklonišče pod posebnim varstvom, o tem takoj obvesti generalnega komisarja, ki je pri njej akreditiran.

2. Če generalni komisar meni, da okoliščine in pomembnost kulturnih dobrin, zavarovanih v takem zasilnem zaklonišču, upravičujejo tak ukrep, lahko to visoko pogodbenico pooblasti, da zaklonišče označi z razpoznavnim znakom, določenim v 16. členu konvencije. Svojo odločitev nemudoma sporoči zadevnim delegatom sil zaščitnic, od katerih lahko vsak v 30 dneh odredi takojšnjo odstranitev tega znaka.

3. Takoj ko ti delegati sporočijo svoje soglasje ali če preteče rok 30 dni, ne da bi kateri od zadevnih delegatov ugovarjal, in če zasilno zaklonišče po mnenju generalnega komisarja izpolnjuje pogoje, določene v 8. členu konvencije, generalni

komisar zahteva, da generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo to zaklonišče vpiše v register kulturnih dobrin pod posebnim varstvom.

12. člen

MEDNARODNI REGISTER KULTURNIH DOBRIN POD POSEBNIM VARSTVOM

1. Vzpostavi se Mednarodni register kulturnih dobrin pod posebnim varstvom.

2. Register vodi generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo. Kopije pošilja generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov in visokim pogodbenicam.

3. Register je razdeljen na oddelke, pri čemer se vsak nanaša na eno visoko pogodbenico. Vsak oddelek ima tri pododdelke z naslovi: zaklonišča, spomeniška središča, druge nepremične kulturne dobrine. Generalni direktor določi podrobno vsebino posameznega pododdelka.

13. člen

ZAHTEVE ZA VPIS

1. Vsaka visoka pogodbenica lahko generalnemu direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo predloži vlogo za vpis določenega zaklonišča, spomeniškega središča ali druge nepremične kulturne dobrine, ki je na njenem ozemlju, v register. Taka vloga vsebuje opis lokacije dobrine in potrjuje, da ta dobrina izpolnjuje pogoje, določene v 8. členu konvencije.

2. V primeru zasedbe je za predložitev take vloge pristojna okupacijska sila.

3. Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo nemudoma pošlje kopije vlog za vpis vsaki visoki pogodbenici.

14. člen

UGOVORI

1. Vsaka visoka pogodbenica lahko ugovarja vpisu kulturne dobrine s pismom, ki ga pošlje generalnemu direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo. To pismo mora prejeti v štirih mesecih od dneva, ko je postal kopijo vloge za vpis v register.

2. V ugovoru morajo biti navedeni razlogi zanj, pri čemer sta edina utemeljena razloga:

a) da dobrina ni kulturna dobrina;

b) da dobrina ne izpolnjuje pogojev, določenih v 8. členu konvencije.

3. Generalni direktor nemudoma pošlje kopijo ugovora visokim pogodbenicam. Če je potrebno, prosi za nasvet Mednarodni odbor za spomenike, umetnostna ali zgodovinska območja in arheološka najdišča, in če se mu zdi potrebno, tudi katero koli drugo pristojno organizacijo ali osebo.

4. Generalni direktor ali visoka pogodbenica, ki je zahtevala vpis, se lahko pri visokih pogodbenicah, ki so ugovarjale vpisu, zavzame za vse, kar se ji zdi potrebno, da bi dosegla umik ugovora.

5. Če se visoka pogodbenica, ki je že v miru dala vlogo za vpis kulturne dobrine v register, vplete v oboroženi spopad pred njenim vpisom, jo generalni direktor takoj začasno vpiše v register, dokler ni potrjen, umaknjen ali razveljavljen vsak ugovor, ki se lahko vloži ali je morda bil vložen.

6. Če v šestih mesecih po datumu prejema ugovora generalni direktor od visoke pogodbenice, ki je vložila ugovor, ne prejme obvestila, da je ugovor umaknila, lahko visoka pogodbenica, ki je dala vlogo za vpis, zahteva arbitražo po postopku, določenem v naslednjem odstavku.

7. Zahteva za arbitražo se vloži najpozneje eno leto po datumu, na katerega je generalni direktor prejel ugovor. Stranki v sporu določita po enega rabsodnika. Če je bilo proti vlogi za vpis vloženih več ugovorov, visoke pogodbenice, ki so ugovarjale, sporazumno določijo enega rabsodnika. Ta dva rabsodnika izbereta glavnega rabsodnika z mednarodnega

seznama iz 1. člena tega pravilnika. Če se o izbiri ne moreta sporazumeti, prosita predsednika Meddržavnega sodišča, da imenuje glavnega rabsodnika, ki ni nujno izbran z mednarodnega seznama. Tako sestavljeno arbitražno sodišče samo določi svoj postopek. Zoper njegove odločitve pritožba ni mogoča.

8. Vsaka visoka pogodbenica lahko, kadar pride do spora, v katerem je stranka, izjavi, da ne želi uporabiti arbitražnega postopka, določenega v prejšnjem odstavku. V takih primerih generalni direktor predloži ugovor zoper vlogo za vpis visokim pogodbenicam. Ugovor o vpisu se potrdi samo, če se visoke pogodbenice tako odločijo z dvotretjinsko večino glasujočih. Glasovanje se izvede dopisno, razen če generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo presodi, da je treba v skladu s pooblastili, ki jih ima po 27. členu konvencije, sklicati sestanek. Če se generalni direktor odloči, da se glasovanje izvede dopisno, visoke pogodbenice pozove, naj mu pošljejo svoje glasove v zapečatenih pismih v šestih mesecih od dneva, ko jih je pozval.

15. člen

VPIS

1. Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo poskrbi, da se pod zaporednimi številkami v register vpišejo vse kulturne dobrine, za katere je bila dana vloga za vpis, če ni prejel ugovora zoper vpis v roku, določenem v prvem odstavku 14. člena.

2. Če je bil vložen ugovor in ne da bi to vplivalo na določbo petega odstavka 14. člena, generalni direktor vpiše kulturne dobrine v register le, če je bil ugovor umaknjen ali ni bil potrjen po postopku, določenem v sedmem ali osmem odstavku 14. člena.

3. Kadar se uporabi tretji odstavek 11. člena, generalni direktor vpiše kulturno dobrino v register na zahtevo generalnega komisarja za kulturne dobrine.

4. Overjeno kopijo vsakega vpisa v register generalni direktor nemudoma pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, visokim pogodbenicam in na zahtevo stranke, ki je dala vlogo za vpis, vsem drugim državam, določenim v 30. in 32. členu konvencije. Vpis začne veljati trideset dni po tem, ko so bile kopije odposlane.

16. člen

IZBRIS

1. Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo poskrbi, da se kulturna dobrina izbriše iz registra:

a) na zahtevo visoke pogodbenice, na katere ozemlju je kulturna dobrina;

b) če je visoka pogodbenica, ki je zahtevala vpis, odpovedala konvencijo, in sicer ko je ta odpoved začela veljati;

c) v posebnem primeru, določenem v petem odstavku 14. člena, ko je bil ugovor potrjen po postopku iz sedmega ali osmega odstavka 14. člena.

2. Overjeno kopijo izbrisa iz registra generalni direktor nemudoma pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov in vsem državam, ki so prejele kopijo vpisa v register. Izbris začne veljati trideset dni po tem, ko so bile kopije odposlane.

III. POGLAVJE

PREVOZ KULTURNIH DOBRIN

17. člen

POSTOPEK ZA PRIZNANJE IMUNITETE

1. Zahteva iz prvega odstavka 12. člena konvencije se naslovi na generalnega komisarja za kulturne dobrine. V zahtevi morajo biti navedeni razlogi zanj, približno število in pomen kulturnih dobrin, ki jih je treba premestiti, njihova trenutna lokacija, predvidena nova lokacija, prevozna sredstva, pot, po kateri bo potekal prevoz, predlagani datum premestitve in drugi pomembni podatki.

2. Če generalni komisar, potem ko je pridobil mnenja, ki se mu zdijo potrebna, meni, da je premestitev upravičena, se

posvetuje z zadevnimi delegati sil zaščitnic o predlaganih ukrepih za njeno izvedbo. Po posvetu zadevne stranke v spopadu uradno obvesti o premestitvi in pri tem navede vse potrebne informacije.

3. Generalni komisar določi enega ali več inšpektorjev, ki se prepričajo, da se premeščajo samo dobrine, navedene v zahtevi, ter da prevoz poteka na odobreni način in je označen z razpoznavnim znakom. Inšpektor ali inšpektorji spremljajo dobrino do cilja.

18. člen

PREVOZ V TUJINO

Če je prevoz pod posebnim varstvom namenjen na ozemlje druge države, zanj poleg določb 12. člena konvencije in 17. člena tega pravilnika veljajo tudi naslednje določbe:

a) medtem ko so kulturne dobrine na ozemlju druge države, je ta država njihova varuhinja in jim nameni tolikšno skrb kot lastnim kulturnim dobrinam primerljivega pomena;

b) država varuhinja vrne te dobrine šele po prenehanju spopada; to stori v šestih mesecih po datumu, na katerega je bila za to zaprosena;

c) med premeščanjem kulturnih dobrin in medtem ko so na ozemlju druge države, ne smejo biti zaplenjene in z njimi ne sme razpolagati varuhinja niti ne tisti, ki jih je dal v varstvo; vendar če je to potrebno zaradi varnosti dobrin, lahko varuhinja s privolitvijo tistega, ki jih je dal v varstvo, poskrbi za njihovo premestitev na ozemlje tretje države pod pogoji, določenimi v tem členu;

d) v zahtevi za posebno varstvo mora biti navedeno, da država, na katere ozemlje se bodo premestile kulturne dobrine, sprejema določbe tega člena.

19. člen

ZASEDENO OZEMLJE

Kadar visoka pogodbenica, ki zasede ozemlje druge visoke pogodbenice, premesti kulturne dobrine v zaklonišče, ki je v drugem kraju na tem ozemlju, ne more pa izvesti postopka, določenega v 17. členu tega pravilnika, se ta premestitev ne šteje za nezakonito prilaščanje v smislu 4. člena konvencije, če generalni komisar za kulturne dobrine po posvetu z njihovimi običajnimi skrbniki pisno potrdi, da je bila taka premestitev potrebna zaradi okoliščin.

IV. POGLAVJE

RAZPOZNAVNI ZNAK

20. člen

NAMESTITEV ZNAKA

1. Namestitev razpoznavnega znaka in stopnja njegove vidnosti sta prepuščeni presoji pristojnih organov posamezne visoke pogodbenice. Znak je lahko nameščen na zastavah ali rokavnih trakovih; lahko je naslikan na kak predmet ali upodobljen na kak drug primeren način.

2. V primeru oboroženega spopada ter v primerih iz 12. in 13. člena konvencije mora biti ne glede na možnosti popolnejše označitve znak nameščen na prevoznih sredstvih tako, da je jasno viden podnevi iz zraka in z zemlje.

Znak mora biti viden z zemlje:

a) v enakomernih razdaljah, tako da je jasno označen obseg spomeniškega središča pod posebnim varstvom;

b) ob vhodu v druge nepremične kulturne dobrine pod posebnim varstvom.

21. člen

IDENTIFIKACIJA OSEB

1. Osebe iz točk b) in c) drugega odstavka 17. člena konvencije lahko nosijo rokavni trak z razpoznavnim znakom, ki so ga izdali in z žigom opremili pristojni organi.

2. Te osebe imajo posebno izkaznico, opremljeno z razpoznavnim znakom. Na tej izkaznici so vsaj naslednji podatki: ime in priimek, datum rojstva, naziv ali rang in položaj imetnika izkaznice. Izkaznica je opremljena s fotografijo imetnika in njegovim podpisom ali njegovimi prstnimi odtisi ali z obojim. Na njej je tudi suhi pečat pristojnega organa.

3. Vsaka visoka pogodbenica določi svojo obliko izkaznice, pri čemer se zgleduje po tej, ki je kot vzorec priložena temu pravilniku. Visoke pogodbenice se med seboj obvestijo o obliki svoje izkaznice. Po možnosti se vsaka izkaznica izdelava vsaj v dveh primerkih, od katerih enega hrani organ, ki jo je izdal.

4. Tem osebam se brez upravičenih razlogov ne sme odvzeti njihova izkaznica ali pravica, da nosijo rokavni trak.

Prednja stran

IZKAZNICA
za osebe, ki skrbi za varstvo kulturnih dobrin

Priimek

Ime

Datum rojstva

Naziv ali rang

Položaj

je imetnik te izkaznice po Haaški konvenciji o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada z dne 14. maja 1954.

Datum izdaje

Številka izkaznice

Zadnja stran

Fotografija
imetnikaPodpis imetnika ali
prstni odtisi ali oboje

Suhi žig
organa, ki je
izdal
izkaznico

Višina	Oči	Lasje
--------	-----	-------

Druga razpoznavna znamenja

.....

.....

.....

.....

PROTOKOL

Visoke pogodbenice so se sporazumele o naslednjem:

I.

1. Vsaka visoka pogodbenica se zavezuje, da bo preprečila izvoz kulturnih dobrin, določenih v 1. členu Konvencije o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada, podpisane v Haagu 14. maja 1954, z ozemlja, ki ga zasede med oboroženim spopadom.

2. Vsaka visoka pogodbenica se zavezuje, da prevzame v začasno upravljanje vse kulturne dobrine, ki bi bile uvožene na njeno ozemlje posredno ali neposredno s katerega koli zasedenega ozemlja. To se izvede po uradni dolžnosti ob uvozu kulturnih dobrin, ali če se to ne zgodi, na zahtevo oblasti zasedenega ozemlja.

3. Vsaka visoka pogodbenica se zavezuje, da bo po prenehanju sovražnosti vrnila pristojnim organom predtem zasedenega ozemlja kulturne dobrine, ki so na njenem ozemlju, če so bile te dobrine izvožene v nasprotju z načelom iz prvega odstavka. Te kulturne dobrine se ne smejo nikdar zadržati kot vojna odškodnina.

4. Visoka pogodbenica, ki bi morala preprečiti izvoz kulturnih dobrin z ozemlja, ki ga je zasedla, plača odškodnino dobrovernim imetnikom kulturnih dobrin, ki jih je treba vrniti v skladu s prejšnjim odstavkom.

II.

5. Kulturne dobrine z ozemlja ene od visokih pogodbenc, ki jih je ta shranila na ozemlju druge visoke pogodbenice, da bi jih zavarovala pred nevarnostmi oboroženega spopada, ta druga visoka pogodbenica po prenehanju sovražnosti vrne pristojnim organom ozemlja, s katerega so dobrine prišle.

III.

6. Ta protokol je datiran s 14. majem 1954 in je na voljo za podpis od 31. decembra 1954 vsem državam, ki so bile objavljene na konferenco, ki je potekala v Haagu od 21. aprila 1954 do 14. maja 1954.

7. a) Ta protokol ratificirajo države podpisnice v skladu s svojimi ustavnimi postopki.

b) Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

8. Od datuma začetka veljavnosti protokola je ta na voljo za pristop vsem državam iz šestega odstavka, ki ga niso podpisale, in vsem drugim državam, ki jih Izvršni odbor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo povabi, naj pristopijo. Pristop se opravi z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

9. Države iz šestega in osmega odstavka lahko ob podpisu, ratifikaciji ali pristopu izjavijo, da jih ne zavezujejo določbe I. ali II. dela tega protokola.

10. a) Ta protokol začne veljati tri mesece po tem, ko je bilo deponiranih pet listin o ratifikaciji.

b) Po tem datumu začne protokol veljati za vsako visoko pogodbenico tri mesece po tem, ko je deponirala svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.

c) V primerih, določenih v 18. in 19. členu Konvencije o varstvu kulturnih dobrin v primeru oboroženega spopada, podpisane v Haagu 14. maja 1954, začnejo ratifikacije in pristopi, ki so jih deponirale stranke v spopadu pred začetkom ali po začetku sovražnosti ali zasedbe, veljati takoj. V takih primerih generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobra-

ževanje, znanost in kulturo pošlje obvestila iz štirinajstega odstavka na najhitrejši način.

11. a) Na dan začetka veljavnosti tega protokola vsaka država pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da v šestih mesecih po začetku veljavnosti zagotovi njegovo dejansko uporabo.

b) Za vsako državo, ki listino o ratifikaciji ali pristopu deponira po datumu začetka veljavnosti tega protokola, je ta rok šest mesecev po datumu deponiranja njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

12. Z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, lahko vsaka visoka pogodbenica ob ratifikaciji ali pristopu ali kadar koli pozneje izjavi, da se veljavnost protokola razširi na vsa ozemlja ali katero od ozemelj, za katerih mednarodne odnose je odgovorna. To uradno obvestilo začne veljati tri mesece po datumu prejema.

13. a) Vsaka visoka pogodbenica lahko odpove ta protokol v svojem imenu ali imenu katerega koli ozemlja, za katerega mednarodne odnose je odgovorna.

b) Odpoved se sporoči s pisnim dokumentom, deponiranim pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

c) Odpoved začne veljati eno leto po prejemu dokumenta o odpovedi. Vendar če je ob izteku tega obdobja pogodbenica, ki odpoveduje protokol, vpletena v oboroženi spopad, odpoved začne veljati šele, ko se sovražnosti končajo ali ko se končajo postopki vrnitve kulturnih dobrin, kar od tega je poznejše.

14. Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo obvesti države iz šestega in osmega odstavka ter Organizacijo združenih narodov o deponiranju vseh listin o ratifikaciji, pristopu ali sprejemu, določenih v sedmem, osmem in petnajstem odstavku, ter o uradnih obvestilih in odpovedih, določenih v dvanajstem in trinajstem odstavku.

15. a) Ta protokol se lahko spremeni, če to zahteva več kot tretjina visokih pogodbenc.

b) Generalni direktor Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo v ta namen skliče konferenco.

c) Spremembe protokola začnejo veljati šele, ko jih soglasno sprejmejo visoke pogodbenice, zastopane na konferenci, in sprejme vsaka visoka pogodbenica.

d) Visoke pogodbenice sprejmejo spremembe protokola, sprejete na konferenci iz točk b) in c), z deponiranjem uradne listine pri generalnem direktorju Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

e) Po začetku veljavnosti sprememb protokola ostane na voljo za ratifikacijo ali pristop samo tako spremenjeno besedilo protokola.

V skladu s 102. členom Ustanovne listine Organizacije združenih narodov se ta protokol registrira pri Sekretariatu Organizacije združenih narodov na prošnjo generalnega direktorja Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali ta protokol.

Sestavljeno v Haagu štirinajstega maja 1954 v angleškem, francoskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer so vsa štiri besedila enako verodostojna, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo in katerega overjene kopije se pošljejo vsem državam iz šestega in osmega odstavka ter Organizaciji združenih narodov.

Obvestilo o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

97. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 13/15) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je 13. decembra 2015 začel veljati Sporazum o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, podpisan 6. oktobra 2010 v Bruslju in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 17/12 (Uradni list Republike Slovenije, št. 107/12).

Ljubljana, dne 18. decembra 2015

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

VSEBINA

94.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o sodelovanju pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (BRSSVN)	599
95.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga (BXKMCP)	604
96.	Akt o dopolnitvi Akta o notifikaciji nasledstva glede konvencij UNESCO, mednarodnih večstranskih pogodb o zračnem prometu, konvencij mednarodne organizacije dela, konvencij mednarodne pomorske organizacije, carinskih konvencij in nekaterih drugih mednarodnih večstranskih pogodb (MKUNZ-B)	611
	<i>Obvestilo o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>	
97.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani	621

